

СВЕСКЕ МАТИЦЕ СРПСКЕ

Бр. 53

Покренуте 1985.

УРЕДНИШТВО

Др Јелка Ређеп (уредник *Серије књижевности и језика*)
Др Љубомир Кркљуш (уредник *Серије друштвених наука*)
Мр Мирослав Радоњић (уредник *Серије уметности*)
Др Јован Максимовић (уредник *Серије природних наука*)

ISSN 0352-7700

СВЕСКЕ МАТИЦЕ СРПСКЕ

ГРАБА И ПРИЛОЗИ ЗА КУЛТУРНУ
И ДРУШТВЕНУ ИСТОРИЈУ

Серија уметности

Св. 14

РЕДАКЦИЈА СЕРИЈЕ УМЕТНОСТИ

Мр *Мирослав Радоњић* (уредник), др *Бранка Кулић*,
др *Даница Пејровић*

Зоран Максимовић, РЕПЕРТОАР СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
ИЗМЕЂУ ДВА СВЕТСКА РАТА (1918–1941)

Нови Сад
2012

ЗОРАН МАКСИМОВИЋ

РЕПЕРТОАР
СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
ИЗМЕЂУ ДВА СВЕТСКА РАТА
(1918–1941)

Отисак печата Друштва за СНП – Талија, до данас препознатљиви знак СНП.

Зоран Максимовић

СТО ПЕДЕСЕТ ГОДИНА СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

„Нови Сад је постао Атином српском кроз Матицу нашу, Гимназију нашу и *позоришће наше*. Велики народи би се дичили и љубоморно чували своју тековину, тешком муком створену, а од таквог значаја... Нешто што има трајну вредност, нешто што је намењено нацији у сва времена и за сва времена, не може да се завршава без престанка постојања и саме нације...”¹

Српско народно позориште, прво српско професионално позориште, настало је као резултат и круна вековног неговања позоришта у Срба, као логичан след у његовом развоју, а у оквиру европских културних кретања.

Основано је у време буђења националне свести и борбе за националну слободу, која се испољила и у облику културне борбе, настојањем и трудом родољубивих војвођанских Срба да створе стално српско позориште у оквиру Хабзбуршке царевине. Имало је два задатка: национални и уметнички; путем драмске књижевности и глумачке уметности преносило је српску реч, историју, будило националну свест и подизало културни ниво Срба.

Корени најстаријег српског професионалног театра сежу у 1861. годину, када је на седници Српске читаонице у Новом Саду 16 (28) јула, којом је председавао Светозар Милетић, основано Српско народно позориште. У време када је Јован Ђорђевић на заласку 1860. у *Српском дневнику* почео да објављује чланке у прилог оснивања Српског народног позоришта (у даљем тексту и: СНП), на просторима који су сачињавали некадашњу Југославију није деловало ниједно професионално позориште на језицима јужнословенских народа. Годину дана касније оснива се Српско народно позориште у Новом Саду и Хрватско народно казалиште у Загребу. За управника првог српског професионалног театра постављен је Јован Ђорђевић. Прву представу СНП је извео 23. јула (4. августа) 1861, приказавши две једно-

¹ Станоје Душановић, „Због чега је потребно да Српско народно позориште настави свој национално-културни рад“, *Дан*, 1936.

чинке: *Пријатеље* Лазара Лазаревића и *Мушки метод и женску мајсторију* Лајоша Кевера, у преради Ђуре Вукичевића.

За даље старање о СНП, Српска читаоница јуна 1862. установљава Друштво за Српско народно позориште (надаље и ДСНП), које на Оснивачкој скупштини доноси и свој Устав (7. новембра 1865. потврђује га Угарско намесничко веће).

Позориште је сваке године боравило у Новом Саду три-четири месеца, а затим одлазило на турнеје које су унапред организовали месни позоришни одбори. Такав начин рада ће се одржати готово до Другог светског рата. Турнеје су биле извор прихода, али и начин да СНП међу најширим народним слојевима врши своју националну, културну, просветитељску и пропагандну мисију, а уједно и да задобија подршку и поверење, пријатеље, поклонике, приложнике и помагаче. Значајни за његово одржање су и завештања добротвора, добротворни прилози, помоћ националних задруга, штедионица, кредитних друштава, црквених општина и институција. По таквој својој организацији и деловању био је јединствен театар у свету.

СНП је постајао и нарочит, јединствен духовни покрет заједништва који је упркос свим поделама, сукобима, различитим интересима, спајао социјалне и класне групе српског друштва.

Таква афирмација СНП окупљала је таленте разних уметничких профила и родољубе, а утицала је на стварање сличних установа у другим српским местима.

СНП је имао одлучујући допринос установљењу Народног позоришта у Београду (гостујући у Београду дао је преко 60 представа). Допrineо је оснивању овога Позоришта инспираторски и покретачки, и најзначајније, кадровски. Тако је после успешног гостовања у Београду (1868) кнез Михаило, одушевљен глумцима, позвао Јована Ђорђевића да и у Србији оснује стално позориште. Он и десет глумаца одлазе и оснивају Народно позориште у Београду.

Српско народно позориште се одржало јер је заиста било *народно*. Његови глумци нису били само уметници него и културни мисионари који су самопрегорно и постојано живом речју са позорнице битно утицали на свест и културно уздизање народа, његово осећање припадности и неговање слободарских идеја. Финансирано од народа и од њега прозвано *мезимчејом*, с развијеним облицима друштвеног управљања, успешно делује до почетка Првог светског рата.

Делање СНП, осим доприноса унапређењу сценских уметности и развоју пре свега глуме и режије, покренуло је и драмско стваралаштво у нас. Био је то подстицај и за наше писце и преводиоце да се ангажују за национално позориште. Оно је афирмисало дела Јована Стерије Поповића, Косте Трифковића, Лазе Костића, писаца који су постали наша класика. У њему је стасала и група великих глумаца: Димитрије Ружић, Лаза Телечки, Миша

Димитријевић, Илија Станојевић, Димитрије Спасић, Милка Гргурова, Драгиња Ружић, Драга Спасић, Пера Добриновић... Композитори, инструменталисти и вокални солисти су кроз ово ново поље рада развијали своје таленте, сликари и костимографи усавршавали и функцију декора и костима... Стварање првог професионалног позоришта несумњиво је наметнуло квалитетнији однос и веће интересовање према театарској уметности позоришне и књижевне критике и публике, чак допринело и бржој професионализацији неких занимања и афирмацији других уметности.

Српско народно позориште после Првог светског рата, у новој средини, у сукобима између старијих и новијих схватања на културном, уметничком, позоришном, националном, и на друштвено-политичком плану, чинило је позоришни живот разноврснијим, богатијим и динамичнијим, али и противуречнијим, сложенијим и конфликтнијим. Присаједињењем Војводине Србији и стварањем нове државе Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца (1918, од 1929. Краљевина Југославија), у тзв. међуратном периоду, и поред социјалних и националних потешкоћа, ипак се у делатности СНП осећао стваралачки и уметнички полет и дух тога новог доба, велике стваралачке епохе у историји српског позоришта. Као прву Српско народно позориште је извело представу *Хеј, Словени* Ристе Одавића 12 (25) јануара 1919. године.

Након Другог светског рата, завеса је свечано подигнута 17. марта 1945, када је пред новосадском публиком приказана *Најезда* Леонида Леонова у режији Јована Коњовића. Позориште је обновљено најпре под именом Војвођанско народно позориште, а новембра 1951. враћено му је старо име, Српско народно позориште, под којим је својевремено и основано. То је период када су се створили услови за његов пуни уметнички развој и просперитет.

Данашње велико, бело мермерно здање Српског народног позоришта (прва зграда у његовом власништву), отворено је 28. марта 1981, у сто двадесетој сезони његовог постојања. На простору од преко двадесет хиљада квадратних метара делују три уметничка корпуса – Драма, Опера и Балет, изводећи представе на четири сцене: Великој („Јован Ђорђевић“), Малој („Пера Добриновић“), Камерној и Хинтер-бини. Све радионице смештене су у згради Позоришта, осим Комбината тешких радионица за израду декора. У оквиру три уметничка ансамбла, с пратећим службама, делује преко шесто запослених.

У дугој и богатој историји СНП, период од 1945. до деведесетих година прошлог века био је најплодоноснији у уметничким донетима у позоришном стваралаштву, у Драми, Опери и Балету.

У тзв. *златном добу* Дrame овог позоришта (1953–74), СНП је био предводник у трагању за новим путевима сценског израза у српском позоришту. То време обележила су многа велика глумачка и редитељска имена, а многе су представе постале антологијске. Последњих деценија СНП је некада с мање, некада више успеха пролазио кроз друштвене и финансијске невоље

које су биле (и још увек су) реалност времена. Значајну улогу у нашем театарском животу задржава и на почетку 21. века, јер Драма Српског народног позоришта данас има један од најбољих глумачких ансамбала у Републици. Многа гостовања и учешћа на домаћим и страним фестивалима потврђују његову примарну улогу у српском позоришту.

Од самог почетка СНП негује и музичку позоришну грану, најпре увођењем у репертоар комада с певањем, затим извођењем делова из опера на пригодним концертима, да би 1891. приказао прву оперетску представу *Врачару* домаћих аутора В. Миљковића и А. Пихерта, и коначно 1896. две оперске једночинке, *Лејлу Галайеју* Франца Супеа и *Јованчине свайове* Виктора Масаеа. У саставу СНП биће и Опера од 1920. до 1925, када је због недостатка новца укинута, иако је у наредне три године, повремено, изводила представе. Стална Опера формирана је 1947. године.

Први балет СНП изведен је 5. фебруара 1921. године. До тада су извођене балетске деонице у музичким представама. Те вечери играли су дует у *Стирасији Пиеројиа*, на музику Рубинштајнове *Ноћи*, Валенсија Ваљина, руска балерина, и Клеменс Клеменчић, буфо тенор и оперски и оперетски редитељ. Био је то почетак који је претпоставио даљи развој балета. Као уметничка јединица у оквиру СНП, балет је основан 8. марта 1950. године.

После периода изолације и година друштвене кризе у нашој земљи, демократске промене од 2000. године уносе европске стандарде и у сегменте позоришног живота, а савремена уметничка кретања у Европи воде нас у интензивнија повезивања свих европских култура и народа. У креирању таквих токова значајно је учешће и СНП. Предводећи у тим настојањима, СНП је постао члан Европске театарске конвенције и, између осталог, осни-

Зграда Дунђерсковог позоришта у Новом Саду (саграђена 1895. год., изгорела 1928. год.), у којој је СНП изводио представе.

Зграда немачког акционарског друштва „Хабаг“ у Новом Саду (данас Дом ЖТП), у којој је СНП изводио представе између два рата.

Спомен дом краља Александра I Карађорђевића, саграђен 1936. године у Новом Саду, у којем је СНП приређивао представе (данас Позориште младих).

вач је, уз позоришта из Француске, Мађарске и Чешке, асоцијације „Квартет“ и учесник специфичног позоришног фестивала „Оријент експрес“. Важно је истаћи и да Српско народно позориште објављује наш најстарији позоришни часопис *Позориште*, покренут 1871. године.

Данас, када овај високо реномирани културни завод „носи собом“ век и по уметничког стваралаштва, може се, не без поноса, рећи да је – Српско народно позориште било не само оваплоћење војвођанске позоришне традиције, него и оличење највиших уметничких домета и резултата српске театарске уметности.

Стога, значај који будемо дали и сам ниво обележавања 150-огодишњице Српског народног позоришта – великог јубилеја српске и европске културе – биће сразмеран нашем пијетету према првом националном, професионалном позоришту и једној од најстаријих институција културе у Срба, слика нашег односа према уметничком досегу и његовом доприносу српској позоришној и културној баштини.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ОД 1918. ДО 1941. ГОДИНЕ

Прводецембарским актом (1918) створена је нова држава у чије оквиру улази и Војводина. Нови Сад постаје један од значајних привредних, политичких, културно-просветних и административних центара те државе, али нестанком Аустро-Угарске и губљењем значаја Беча и Пеште он је отада по страни саобраћајних веза са Европом, што се одражава на његов развитак. Највећи успех доживљава крајем тридесетих година. Тако је и на културно-просветном и уопште друштвеном плану – како се учвршћивала нова државна заједница, тако су и културне потребе Новосађана биле све веће. Међутим, због неразумевања и нерасположења државне власти према њиховим културним потребама и жељама, често су пропадале и добро организоване и кадровски способне културне институције и саме иницијативе. Најдрастичнији пример таквог њеног понашања је новосадски позоришни живот.

Особеност позоришне делатности у овом граду у међуратном раздобљу је у томе што се поред постојања позоришног паралелизма професионалних позоришта (СНП и државних која су смењивала једно друго), снажно развијао позоришни аматеризам и то међу свим слојевима и старосним добима. Разне дилетантске дружине играју најчешће лаке и шаливе комаде, углавном домаћих аутора, а радничка друштва оне с темом из живота радника.

Паралелно са најстаријим националним театром, Српским народним позориштем (1861), и најстаријим позориштем за децу Позориштем лутака у Новом Саду (од 1931),² у међуратном периоду деловала су, смењујући једно друго, и државна новосадска позоришта: Народно позориште у Новом Саду (1921-1928), Народно позориште за Северне области, тј: Новосадско-Осијечко позориште (1928-1934), Народно позориште у Београду – Секција за Дунавску бановину (1934-1935) и Народно позориште Дунавске бановине Кнеза намесника Павла (1936-1941).

Под институцијом СНП подразумевамо његову уметничку трупу (артистички управник, главни редитељ, редитељи, драматург, глумачки ансамбл, сценографи, костимографи...) и ДСНП (председник, секретар и чланови Управног и Надзорног одбора и Скупштине).

Српско народно позориште је током овог периода у сталном напору да се одржи. Гомилају се тешкоће, ређају кризе, али се оно залагањем родољубивих позоришних ентузијаста одржало. Ипак, за једно позориште није довољно да оно само постоји, већ је његова основна сврха да ствара уметничка дела – позоришну представу. Нажалост, уметничка делатност СНП, спутана друштвено-политичким и економским околностима, није увек и на достојној висини репрезентовала ону некадашњу његову величину.

² Данас Позориште младих.

Нови живот после ратне катаклизме доносио је и другачије задатке Позоришту. Требало га је прилагодити новим сложенијим условима живота. „Било је заиста болно и несхватљиво посматрати како се постепено свесном небригом и погрешном политиком одговорних државних и бановинских власти неизбежно гаси Позориште с најлепшом, најстаријом и у национално-политичком погледу нај-садржајнијом и најзначајнијом традицијом на југословенском тлу.“³ Међутим, постоје и сасвим супротна мишљења: „У међуратном периоду нестали су сви услови који су у старом периоду подржавали и оправдавали опстанак Ср.н.п. а донекле и Др. за С.н.п. Војводина је сада била у својој националној држави, српска национална егзистенција је обезбеђена, а национални занос је спласнуо и нове друштвене тежње се јавиле. Ницала су нова позоришта, са савременом и целисходном организацијом и стручном управом,...“⁴ Да ли је и један услов нестало? Да ли је српска национална егзистенција обезбеђена? Да ли је национални занос спласнуо? Да ли су управе нових позоришта стручне и савремено организоване? Да ли су оне или држава угрозиле привилегован положај СНП? Та и многа друга питања намећу се овим цитатом.

СНП нема државну потпору, што му додатно отежава рад, али су његови чланови поред сталног путовања имали много боље услове за живот и рад него друге путујуће дружине, а имали су и пензиони фонд. У ситуацији веће потражње од понуде глумаца, оно је губило боље глумце захваљујући пре свега држави, од национално-културне институције она је покушавала да га сведе на школу за почетнике глуме. „... и млад и сиров, одлучан и често неувиђаван етатизам испољен у свеобухватној друштвеној сили, која лута, експериментише и греша, али постоји, траје и влада...“⁵. Позориште је имало неколико тешко решивих проблема, а главни је био финансијски.

Досадашња историја СНП се може поделити на три периода: романтичарски (1861-1914), међуратни (1918-1941) и савремени (од 1945). Само они заједно чине комплетну историју Српског народног позоришта, јер произлазе један из другог и надовезују се један на други.

Доста се писало о романтичарској и савременој епохи СНП, по некима чак и превише. Међутим, делатност СНП између два рата није била подвргнута озбиљнијем критичком разматрању. Подаци су преузимани махом без провере, тако да су се испреплетале чињенице и произвољности. Стога чуди недовољна заинтересованост стручњака за овај део историје СНП, пошто је без њега немогуће ваљано и у потпуности сагледати и оценити укупну делатност Позоришта.

³ Боривоје Стојковић, *Историја српског позоришта од средњег века до модерног доба (драма и ојера)*, Музеј позоришне уметности СР Србије, Београд 1979, стр. 831.

⁴ Марко Малетин, *Суштин Војвођанске позоришне традиције*, рукописна књига, Архив СНП-а, стр. 68.

⁵ М. Малетин, *истио*, стр. 4.

На основу постојећих података међуратна делатност СНП може се поделити на следеће фазе:

- 1) Рад обновљеног СНП под ДСНП (од 23. децембра 1918. до 22. децембра 1919);
- 2) Подржављено СНП (од 22. децембра 1919. до 22. новембра 1921);
- 3) Обновљен рад СНП под ДСНП (од новембра 1921. до краја сезоне 1936/37);
- 4) СНП као секција НПДБ (сезоне 1937/38. и 1938/39);
- 5) Рад СНП под ДСНП (од 14. маја 1939. до априла 1941).

Крајње је време да се из оцене о раду СНП у овом раздобљу изоставе неосноване фразе да је у то време оно животарило и да оно ипак није нашло своје право место у новонасталим приликама. СНП је, обилазећи места по Војводини, а и шире, остало позориште за цео народ и развило веома интензиван рад дајући велики број представа (по сезони око две стотине, од тога двадесет и пет до тридесет премијера).

„Српско народно позориште је и у ослобођеној држави уживало велики углед и неподељене симпатије. Личном вредношћу свога претстављачког особља, одабраним репертоаром и интерпретацијом појединих комада, која је увек била на завидној уметничкој висини. Оно је, мирне душе се може рећи... стајало на челу свих позоришта на Словенском Југу“. ⁶ И поред ометања државе, Позориште је, дакле, сачувало углед, ниво и име првог српског театра.

СНП се тада, у ослобођеној земљи, стално борило за остварење својих националних и културно-уметничких задатака, као и раније у времену од оснивања па до Првог светског рата, под туђинском влашћу. „Као иронија историјског удеса звучи горка констатација: Срп. народ. позориште било је жртва националне државе чију је визију оно деценијама дочаравало својој публици... Држава га је прво усвојила, с намером и обећањем да му обезбеди опстанак, а затим је, по нагону крутог етатизма укинула његово име, заправо симбол његовог историјског бића и рода. Трезвена памет не може да нађе за то оправдан разлог, ни национални ни духовни ни културни и не може да одобри тај сурови акт, нарочито кад се има у виду она дирљива простодушност с којом је Срп.нар.поз. понуђено и у аманет предано националној држави.“⁷ Изгледа да је у нашој суштини, у српском менталитету да стално нешто мења, чисто да би мењао, да измишља ново поред већ постојећег, да буде у завади међу собом... и све друго што и до дана данашњег чини, не поштујући традицију, културу, један другога... а ни законитости историје ни законитости природе.

Општи напредак и развитак позоришне уметности и позоришне традиције донели су у међуратном периоду критичкији однос према овом Позо-

⁶ Лука Дотлић, „Српско народно позориште“, *Дан*, 19. XI 1940, стр. 16.

⁷ М. Малетин, *истио*, стр. 88.

Чланови СНП приликом прославе шездесетогодишњице, 1921. године.

Глумци СНП у Дунавском парку у Новом Саду, 1926. године.

ришту. Првак опере СНП Влада Поповић, учесник и сведок тога времена, каже: „То је још добро позориште, славног имена...“⁸, међутим др Малетин, управник Народног позоришта Дунавске бановине (надаље и: НПДБ), чини се да је превише оштар критичар СНП и његовог Друштва, те је, с обзиром да су ова два позоришта повремено били и „ривали“, без јаког основа његова тврдња да је „малограђанском лаичком управом гушила уметнички елан“.⁹ Много је прихватљивији став Луке Дотлића, који, узевши у обзир околности, тј. маћехински однос нове власти према СНП, сматра да оно „часно испуњава свој дуг према народу и с великим пожртвовањем врши своју културну мисију.“¹⁰

У овом периоду ситуација ни у једном нашем позоришту није била сјајна. Зависно од управе и материјалног стања она су имала од сезоне до сезоне различит уметнички квалитет. У свим нашим позориштима између два рата биле су „на цени“ помодне старе комедије, јер су пуниле „кућу“, а тиме и касу.

Развој наше драмске литературе и њен уметнички квалитет неминовно су доприносили бољој свеукупној инсценацији представе. ДСНП је увиђајући битност драмског текста за комплетан успех представе, поред страних и постојећих домаћих комада, расписивало конкурсе за домаћа драмска дела. „Нушићева духовна комедија 'Протекција' дала је прилике драмском ансамблу нашег позоришта, да пред публику изађе лепом, хармоничном и правом уметничком игром.“¹¹

Због нередовне и недовољне субвенције и неизвесне ситуације у којој се налазило, Позоришту је често био угрожен опстанак. Тешко је било на окупу задржати сталну трупу. Најчешће се осипала и у току сезоне. Због хроничног недостатка новца комади су брзо спремани, а због недовољног потенцијала публике извођен је велики број премијера, јер су се дела могла приказивати само по неколико пута. Никада није било времена, а ни погодне сцене за студиознији рад и зато је он понекад био површан. Неповољно се по уметнички рад одразила и стална потреба за путовањима по Војводини. Често мали ансамбл, а и мале плате одбијали су искусне и талентоване глумце.

Већина редитеља у овом периоду били су предратни, искусни и велики глумци (Димитрије Спасић, Коста Васиљевић, Михајло Хаџи Динић, Милан Матејић... и Милка Марковић, прва жена редитељ код Срба). Њихове режије су по уметничкој вредности биле неуједначене, чешће „занатско-рутинерске“, али и као такве врло корисне као искуство у даљем унапређењу саме режије. Ипак, било је и оних добрих и стваралачки надахнутих инсценација.

⁸ Влада Поповић, *Зайиси из њозоришћа*, СНП, Нови Сад 1982, стр. 9.

⁹ М. Малетин, *истио*, стр. 86.

¹⁰ Лука Дотлић, *Из нашег њозоришћа старијег*, СНП, Нови Сад 1982, стр. 25.

¹¹ А-м, *Позоришће*, „Нови Сад“, 20. II 1932, бр. 8, стр. 2.

Трупа Друштва за СНП, 1927. године.

Трупа СНП са члановима Друштва за СНП у порти Саборне цркве у Новом Саду
приликом прославе седамдесетпетогодишњице, 1936. године.

Поред њих, стварали су и талентовани и значајни професионални редитељи, мада због многих већ наведених тешкоћа и честих смена редитеља, није било могућности да се увек створи одређенији уметнички систем рада. Уметници нашег најстаријег театра су тежили томе, а публика и штампа су то примећивали, те: „после премијере нашега оригинала 'Морски галеб' говорило се о српском драмском стилу. Дружина је – то се види по представама – у великом замаху...“¹². Из те плејаде треба истаћи Емила Надворника (ђака Рајнхартове режијске школе, који је донео и искуства из Беча и Берлина, 1920-1921), Јакова Осиповича Шувалова (руског уметника који је углавном инсценирао опере и оперете, 1921-1922), Милана Богдановића (књижевни критичар, управник СНП – 1923-1924, 1925-1926. и с малим прекидима од 1927. до 1933), Радослава Веснића (редитељ, драмски писац, управник позоришта...), Александра Верешчагина (можда најзначајнији редитељ СНП), Димитрија Сотировића (и управник и редитељ од 1934. до 1936. и од 1939. до 1941), Клеменса Клеменчића (оперски певач, редитељ и балетмајстор у сезони 1920-1921)... Од 1930. до 1938. режија је све значајнији и озбиљнији уметнички и стваралачки чинилац, ослобађајући се стереотипа и занатско-рутинских креација.

Велики број глумаца играо је на сцени СНП, а својим талентом допринели су да оно очува своје славно име, величину и традицију, посебно: Милка Марковић, Милош и Љубица Хаци Динић, Димитрије и Драга Спасић, Коста и Даница Васиљевић, Војислав и Катица Виловац, Марта Тодосић, Драгомир и Ружа Кранчевић, Милан и Даница Матејић, Божа Николић, Витомир Богић, Илинка, Загорка, Милорад и Станоје Душановић, Добрица Милутиновић, Милева Бошњаковић, Марија Вера, Драгољуб Сотировић, Михаило Ковачевић, Стеван и Љубица Јовановић, Воја Јовановић, Јован и Мила Геџ, Јован, Савка и Љубиша Стојчевић, Миливоје Живановић, Милорад и Анђа Аћимовић, Радомир и Драга Павићевић, Милош и Косара Рајчевић, Олга Илић, Виктор Старчић, Александар Рашковић, Рахела Ферари, Надежда Архипова... Они су, неко дуже, неко краће, а многи и цео глумачки век провели у Српском народном позоришту, а за многе од њих је оно било и глумачка школа. Боровоје Стојковић пише: „Они су у почетку били безмало сви прво у Српском народном позоришту... Када је доцније обновљено Српско народно позориште у свечаном и славном орнату културно-историјских традиција, неки од њих су се чак одушевљено вратили у њега и стално су придлазиле нове уметничке снаге сви, рекло би се: са искреним култом према Друштву за СНП, које никад није изневерило своје 'мезимче'“¹³

На побољшање уметничке делатности и на правилнији развитак глумачког ансамбла утицала су и гостовања великих уметника, глумаца, редитеља и уметничких трупа. Тако је сезоне 1923/24. као гост редитељ Михаило

¹² А-м, „Српско Народно Позориште“, *Засјавка*, 25. IX 1925, бр. 219, стр. 2.

¹³ Б. Стојковић, *истио*, стр. 847.

Призор из свечане представе *Хеј, Словени*, Р. Одавића, 1919. године.

Ансамбл оперске представе *Продана невеста*, Б. Сметане, 1924. године.

Исајловић поставио *Пиџмалиона* Бернарда Шоа; гостовала је труппа чланова НП из Београда (са представама *Жена сајана* и *Скамјоло*), затим и глумци појединачно: Пера Добриновић, Сава Тодоровић, Илија Станојевић, Добрица Милутиновић, Светислав Динуловић, Владета Драгутиновић, Драгољуб Гошић, Драгољуб Сотировић, Мара Таборска, Жанка Стокић, Љубинка Бобић... У сезонама 1924/25. и 1925/26. значајне догађаје представљала су гостовања Московског художественог театра, руске труппе *Плава њишца*, са шест представа (1926), а у више махова и појединачна гостовања значајних уметника.

И поред малих средстава позориште је посвећивало одговарајућу пажњу декоративно-техничкој и костимској опреми представа, што је доприносило да инсценације буду на вишем уметничком нивоу (ангажовањем Марка Веблеа 1920).

Стичући све већу позоришну културу, публика је имала и веће прохтеве. Она временом критичкије посматра све компоненте представе, глумачке креације и репертоар СНП и тиме доприноси вишим уметничким донетима Позоришта.

Штета је што су многобројни проблеми понекад кочили и умањивали уметнички допринос Српског народног позоришта. Дешавало се, ту и тамо, да оно изведе некавалитетну представу, али с обзиром на услове храбро се носило с недаћама. У позоришној литератури често се среће мисао да је лакше основати позориште (и некада и данас) него га одржати. Постојање СНП у тим нестабилним временима и његово трајање делом су потврда његовог квалитета.

Несумњиво да је власт током читавог међуратног периода хтела да укине ово Позориште чиме је у ове просторе, са најстаријом позоришном традицијом, унела нестабилност, изазвала превирање и кризу. Ни у једном граду Краљевине позоришна проблематика није била тако сложена. У том новосадском позоришном паралелизму Српско народно позориште је, несхваћено од државе, стално водило борбу за субвенције и гостовања са другим позориштима и државом. Његов велики историјски значај и богата традиција нису били довољно јаки аргументи властима да му осигурају рад и углед, него као да су се поигравали са његовом судбином и судбином свих оних који су га чинили, за које су и од којег су живели.

Но, снага Српског народног позоришта је управо у ономе из чега је поникло – у народу. Превасходно уз његову помоћ, оно је опстало. За српски народ оно није било само културна установа, него и национална матица, место одакле се чула српска реч, сазнавала историја, традиција и обичаји. ДСНП и његово Позориште су и у овом периоду наставили са себи још од оснивања задатом мисијом: буђење националне свести, дизање народне снаге, ширење просвете и пропагирање позоришне уметности. Заправо, оно је било институција која је свој народ морално, уметнички и национално из-

дигла и учила. „Зашто мезимчетом народ не зове Матицу српску, Гимназију, Богословију или Препарандију? Зато што је оно било установа најближа и најприступачнија оним широким слојевима нашег народа, кроз коју се он непосредно напајао просветом и буђењем националне свести, учио се историји кроз славну прошлост и гледао у апотеози старе славе и величине своју будућност, слушао свој лепи матерњи језик и гледао лицем у лице своје јунаке...“¹⁴. Није успело ни аустроугарским властима да му из назива одузму оно „народно“, ни касније властима у националној држави да избришу оно „српско“, јер је оно било позориште српскога народа.

Током читавог међуратног периода СНП је уживало наклоност и публике и штампе, и ненаклоност државних органа који су га плански занемаривали и давали му субвенцију која је била недовољна и нередовна. Такво ранодушно и непримерено понашање државе резултирало је, безмало, сталним кризама и искушењима за СНП у овом периоду. Финансијске тешкоће су углавном биле основа и свих других тешкоћа – организационих, репертоарских и уметничких. Материјална несигурност је утицала и на ангажман глумаца, тако да понекад трупа и није била најбоље одабрана. Дешавало се да ни комади својом инсценацијом нису досезали до виших уметничких нивоа. За такве пропусте лако је наћи оправдање, јер када му је и сам опстанак бивао угрожен, Позориште се натчовечанским напорима трудило да пошто-пото опстане – а „жртве“ су биле неминовне. Када се, међутим, његово стваралаштво упореди са радом других српских позоришта, материјално збринутих и државом заштићенијих, онда се уметнички квалитети СНП не могу пренебрегнути. У неколико наврата када су новчане припомоћи биле нешто веће, али увек много мање у односу на остала, државна позоришта, СНП је засјало пуним сјајем и показало се достојним својих предака и имена. Упркос свим тешкоћама Српско народно позориште је пожртвовањем позоришних посленика и у међуратном раздобљу успешно извршило своју културно-уметничку и националну мисију, „својим апостолским национализмом кроз осам деценија је ширило високу националну мисао у најшире слојеве нашег соја, свагда достојно служећи и вештини глумачкој и светом храму пречисте богиње Талије“.¹⁵

¹⁴ Радослав Веснић, *Позоришта у Војводини од августа 1931. до априла 1941*, рукописна књига, Позоришни музеј Војводине, стр. 23.

¹⁵ Марко Вилић, „Апотеоза Српског народног позоришта“, *Нови Сад*, 7. I 1941, бр. 905, стр. 5.

РЕПЕРТОАР СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА ОД 1918. ДО 1941. ГОДИНЕ

Током међуратног периода, у време обнове рада Позоришта, његов репертоар се састојао од дела извођених пре Првог светског рата. Пошто су позоришне архиве у Новом Саду и Београду биле уништене, а материјална ситуација лоша, користе се комади пронађени код појединих глумаца или из архива у Осијеку и Загребу. „У то време, па и касније, репертоар се креће од *Риђокосе* и *Сеоског лолe* преко *Кошћанe* и *Ђида* до Сардуовљевих мелодрама, водвиља, романтике (*Анђео јоноћи*, *У балчаку мача*) и неколико класичних дела руских и немачких и евентуално Шекспирових дела у драми. Поред драме репертоар је био прошаран оперетама, међу којима је доминирала *Мамзел Нинџи*. Јавност је тражила, као и широка публика, дела из херојске народне прошлости, али недостатак средњовековне српске гардеробе онемогућавао је ову жељу.“¹⁶ Разлог таквог програмског опредељења је поред финансијске и чисто практичне природе, јер су глумци углавном већ знали текстове и стога су пробе краће трајале, а могли су тако играти много више премијера. Такав карактер је репертоар имао до подржављења и до доласка Косте Луковића за управника, када добија више на литерарности. Позориште је у овом периоду и даље неговало француске комаде, и то актуелну француску драму. „Наиме, ако се француски репертоар нашег позоришта између два рата упореди са оним што се давало у Паризу, долази се до сазнања да су наши одговорни фактори будно пратили позоришни живот у француској престоници.“¹⁷ За то су заслужни водећи људи Народног позоришта у Београду, са чијег их је репертоара СНП преузимало. Уопште, на његов репертоар велики је утицај београдског позоришта, а „...укусу новосадске публике и те како су одговарали нови француски комади написани после Првог светског рата, комади 'који третирају проблематику оног тренутка, кад се једна генерација разочарала у ону која јој је претходила'. Велика већина новосадске позоришне публике стала је да се удаљава од озбиљне драме и почела да 'хрли као бесомучна' – како вели један савременик – 'на оперетске представе, затим лаку комедију и водвил', баш оне, које је наша критика крајем 19. и поч. 20. века највише осуђивала, а које ће 'доминирати француским репертоаром све до 1941. године'.“¹⁸

У режији Коче Васиљевића 10. октобра 1919. изведена је прва послератна премијера Шекспирове трагедије *Отелло*. Од свих комада, *Хамлет*, најславније дело драмске литературе, највише је приказивано Шекспирово дело овог периода на новосадској сцени.

¹⁶ Радослав Веснић, *Грађа за историју Српског народног позоришта од 1919. до 1931*, рукописна књига, Позоришни музеј Војводине, стр. 112.

¹⁷ Никола Гавриловић, „Француски репертоар Српског народног позоришта у Новом Саду 1861-1961“, *Споменица 1861-1961*, СНП, Нови Сад 1961, стр. 160.

¹⁸ Н. Гавриловић, *истио*, стр. 160-161.

Љуба Станојевић (Хамлет),
Хамлет, В. Шекспира

Божа Николић (Милош Обилић),
Бој на Косову, Ј. Суботића

Милорад Душановић (Фаун),
Фаун, Е. Кноблаух

Коста Васиљевић (Станко Црнојевић,
војвода Зетски), *Балканска царица*,
Николе I Петровића

У времену између два рата најчешће је извођено по неколико руских комада годишње. Врло су ретке године када их није било на репертоару.¹⁹ У овом периоду под утицајем руске емигрантске интелигенције, блиске театру, СНП је постављало комаде руских писаца драматичара и њихових највећих класика: Гогоља, Чехова, Тургенјева, Достојевског, Толстоја...

Поред већ поменутих, на стварање позоришног репертоара утичу и следећи фактори: избор на основу садржине драмског дела, уметничког квалитета, али пресудан је основ расположивих снага глумачког ансамбла. Посебно је значајно што се планира репертоар на реалним и практичним основама, такав да одговара укусу и захтевима различитих типова публике на турнејама по Војводини, а истовремено да се не запостави уметност. У то време, СНП конкуришу државна позоришта, углавном заштићена материјално и „морално“, и додатно му отежавају спровођење планираног репертоара. „Репертоар никад није могао имати конзеквентно висок стил. Он је морао бити подешен за стил репертоарског позоришта, ‘од свега по нешто, за свакога, по нешто.’ То је у осталом био стил свих позоришта у Југославији. Строже мерило могло се имати у тренуцима и тамо где су буџети и материјална средства то дозвољавала.“²⁰

Под утицајем художественика, Антоана, Рајнхарта, Пискатора и Мејерхоља од половине двадесетих година јављају се и дела модерног репертоара. То ново позориште је хуманистичко, окренуто човеку у оквиру друштвенополитичких и економских кретања модерног доба које нажалост срља у нову ратну катаклизму. „Модерни репертоар има једну битну особину: он је састављен из позоришних дела са модерном проблематиком... Но под утицајем политичко-социјалне стварности, она више нису незаинтересована, строго уклопљена у оквир једне т.зв. ‘чисте’ уметности: она хоће да дејствује, да образлажу, да уче, да проповедају.“²¹

Честим смењивањима управника који су углавном одређивали репертоар, репертоарска политика је била неуједначена. Зависно од челног човека трупе, репертоар је био како-кад: добар, лошији, литерарни, шаролик, уметнички, модеран, али увек на нивоу просека.

„Историја позоришта између два рата у Војводини и уопште у Југославији није проучена ни у главним контурама, иако наша данашња позоришна пракса многе своје корене, и позитивне и негативне, вуче из тог доба.“²²

Без целовитог репертоара немогуће је у потпуности проучити историју Српског народног позоришта. Засад је доступан само део репертоара, а једним студиознијим истраживањем надамо се да ће се сакупити већина

¹⁹ Богдан Косановић, *Руска класична књижевност на сцени Српског народног позоришта (1861-1981)*, „Српском народном позоришту 1861-1986“, СНП, Нови Сад 1987, стр. 240.

²⁰ Р. Веснић, *Грађа за...*, стр. 113.

²¹ М. С. Ћ., „Бела Болест“, *Пасиџирски глас*, год. II, бр. 18, I. II 1938, 2.

²² Влада Поповић, *Зайиси из позоришта*, СНП, Нови Сад 1982, стр. 9.

дела извођених током двадесет три сезоне у међуратном периоду. У овом раду изложен је до сада познат репертоар СНП на основу доступних плаката, штампе, записа Станоја Душановића, из списка ДСНП и делом из истраживања Радослава Веснића, Павла Јефтића и др Петра Волка. Сматрамо то скромним доприносом почетку једног ширег, стручнијег бављења овом проблематиком, јер: „Репертоар је кључ за разумевање свега битног што чини једно позориште.“²³

²³ Петар Волк, *Позоришни животи у Србији, 1835-1944*, Институт за позориште, филм и телевизију, Факултет драмских уметности, Музеј позоришне уметности Србије, Београд 1992, стр. 19.

Борислав Дечермић (Стеван Драгић) и Никола Динић (Мита Крадић),
Сеоски лола Е. Тота и С. Дескашева

Три девојчице Ф. Шуберта. 1922.

Травијата Ђ. Вердија, 1924.

Мала Бираџи А. Фаркоролија, 1926.

Лукреција Борџија В. Игоа, 1928.

Сјлејка и љубав Ф. Шилера, 1933.

Пава Слука (Мајка) и Лаза Лазаревић (Отац)
Љубав Ане Александровне О. И. Димова, 1933.

Идиот Ф. М. Достојевског, 1933.

Редитељ Александра Верешчагин и глумци на проби *Госпође минисџарке* Б. Нушића, 1933.

Брак из љубави Р. Веснића, 1933.

Уображени болесник Ж. Б. П. Молијера, 1933.

Ожалошћена породица Б. Нушића, 1933.

Бо̀жoјављeнскa нoћ В. Шeкспирa, 1934.

Дaвид Кoйepфилд М. Мoрeјa, 1934.

Свеђини йламен С. Мома, 1934.

Пројекција Б. Нушића, 1934.

Срећа АД В. Велмар-Јанковића, 1935.

Нац њоја код богајних К. Вотела, 1935.

Васа Жељезнова М. Горког, 1936.

Радмила Петровић (Ева) и Милан Миљуш (Тито), Јунак С. Пуљезеа, 1939.

Милан Ајваз и Станоје Душановић у
Карлова шејка Т. Брандона, 1939.

Милена Петровић (Чучук Стана) и
Милан Миљуш (Хајдук Станко),
Чучук Сјана М. М. Петровића, 1940.

Милена Петровић и Бора Дечермић у оперети *Мамзел Нийтуш* Ф. Ронже-Ервеа, 1940.

ПОПИС ЧЛАНОВА УПРАВЕ ДСНП, СНП,
РЕПЕРТОАРА И ТУРНЕЈА СНП, ПО СЕЗОНАМА
(1918-1941)

Прва сезона
(1918/19)

Управа ДСНП

- начелник: Милан А. Јовановић
- секретар: Марко Вилић

СНП

- управник: др Ђура Трифковић
- секретар и драматург: др Каменко Суботић
- редитељи: Коста Васиљевић, Драгомир Кранчевић, Милан Матејић, Димитрије Спасић, Милош Хаџи Динић и Брана Цветковић, као гост (к. г.)

*Чланови ђлумачког ансамбла
женски:*

Милица Авировић
Милева Бошњаковић
Даница Васиљевић
Катица Виловац
Љубица Динић
Загорка Душановић
Љубица Јовановић
Ружа Кранчевић
Јулија Кучера
Стефанија Ленска
Даница Матејић
Јелка Матић
Зора Петровић
Пава Рајичић-Слука
Савета Стојчевић
Марта Тодосић
Матилда Филиповић
Милева Хаџић (Милица, Мица, Марија)
Каја Цветковић

мушки

Раденко Алмажановић
Драгољуб Бајић
Коста Васиљевић
Марко Вебле
Радослав Веснић, к. г.
Војислав Виловац
Милорад Гавриловић
Дејан Дубајић
Милорад Ј. Душановић
Станоје Душановић
Миливоје Живановић
Васа Ивановић
Пера Јовановић
Стеван Јовановић
Милорад Јосиповић
Отон Кожљај
Перо Кокотовић
Драгомир Кранчевић
Душан Кременовић
Владимир Кустудић
Лаза Лазаревић
Милан Матејић
Добрица Милутиновић, к. г.
Глиша Мирковић
Михаило Пашко
Јован Петровић
Светислав Савић
Јован Силајџић
Димитрије Спасић
Јован Стојчевић
Љубиша Стојчевић
Милош Хаџи Динић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Миладин Величковић Свињарев (алиас М. Милаковић) *Рајина жена, Мртјав за све*

Јанко Веселиновић и Драгомир Брзак: *Бидо*

Иво Војновић: *Лазарево васкрсење*

Јован Драгашевић: *Хајдук Вељко*

Војислав Ј. Илић: *Песник* (драматизација др Каменка Суботића)

Петар Кочић: *Јазавац љред судом*
 Лазар Марковић: *Мрџуд Гавран*
 Бранислав Нушић: *Кнез Иво од Семберије, Обичан човек, Свеј, Пројек-
 ција, Под облацима*
 Ристо Ј. Одавић: *Хеј, Словени* (из трилогије *Дух наших дедова*)
 Јован Поповић Стерија: *Покондирена љиква, Кир Јања*
 Јован Суботић: *Бој на Косову* (Милош Обилић)
 Каменко Суботић: *Богови без васељене*
 Коста Трифковић: *Француско-љруски рај*
 Срђан Туцић: *Поврајак*

Сћрани аућори

А. В. Амфитеатров: *Сћара времена*
 О. де Балзак: *Меркаде*
 А. Бисон: *Љравийљ Минисћарсћва*
 Е. Блум и Р. Тоше: *Нервозне жене*
 А. Валабрек и М. Ордоно: *Диран и Диран*
 П. Гаво: *Мала чоколадарка*
 А. Доде и А. Бело: *Фромон и Рислер*
 Х. Зудерман: *Часј*
 Б. В. Куњетицка: *Перчин*
 Ј. Ленц: *Веверица*
 А. Мирже и Т. Баријер: *Черџащки живој*
 И. И. Мјасницки: *Зеџ, Чикина кућа*
 Ш. Нитер и Н. Дезарбр: *Шоља љеја*
 М. Прага: *Алилуја*
 В. Сарду: *Тоска, Присни љријајљели*
 Е. Тот: *Сеоска лола* (прерада и превод Стевана Дескашева)
 И. С. Тургеев: *О љућем хлебу*
 Х. Хејерманс: *Нада*
 Х. Ф. Шумахер и А. Липшиц: *Мој деран*

Непознати аутор: *Госћодин ућравник*

Чланови Срп. Нар. Позоришта

У ДУЊЕРСКОМ ПОЗОРИШТУ

У Новом Саду у суботу, 26. јула 1919. године.

ДИРАН И ДИРАН

Шаљива игра у 3 чина.

Написали А. Валабрек и Ордоно. — Редитељ М. Матејић.

Л И Ц А :

Кокардје	— — — — —	Ј. Стојчевић
Алберт Диран, његов зет, трговац	— — — — —	Д. Кранчевић
Лујза, његова жена, кћи Кокардјеа	— — — — —	Р. Кранчевићка
Алберт Диран, адвокат	— — — — —	М. Душановић
Жаванон	— — — — —	В. Кустудић
Барбатје, судски послужитељ	— — — — —	В. Кустудић
Госпођа де ла Турел	— — — — —	К. Виловац
Марија, њена кћи	— — — — —	З. Петровићка
Пакарета	— — — — —	П. Рајичићка
Клариса, куvariца код госпође Лујзе	— — — — —	М. Филиповићка
Теодор	— — — — —	М. Јосиповић
Шарве	— — — — —	Ј. Силајичић

Догађа се у Паризу. Први чин у предграђу Паси-у, други код адвоката, трећи у судском предсобљу. Време садашње.

Почетак тачно у 8 сати.

У позоришној згради забрањено је пушити.

Цене места: Ложа у партеру и у I. стратџи: 52 К. — Седиште у партеру у I, II, III, и IV. реду: 10 К 50 пот., у V, VI, и VII. реду 8 К 50 пот., у VIII, IX, X, и XI. реду 6 К 50 пот., у XII, и XIII. ред. 5 К 50 пот. Седиште на балкону: у I. реду 10 К 50 пот., у II. реду 6 К 50 пот., у III, и IV. реду 5 К 50 пот. — Седиште на галерији: у I. реду 4 К 30 пот., у II. реду 3 К 30 пот. — Стајање у партеру 3 К 30 пот., на галерији 2 К 30 потура —

Улазнице се продају преко дан у књижарници Св. Огњановића (Дунавска ул.)
Вечерња позоришна каса отвара се у 7 сати.

Српско Народно Позориште

20. представа У ДУЊЕРСКОМ ПОЗОРИШТУ У ПРЕПЛАТИ Д. 5.

У Новом Саду, у суботу 11. октобра 1919. године.

ОТЕЛО

Трагедија у 5. чинова. Написао: Вилем Шекспир. Превели: Г. Гершић и А. Хаџић.
Редитељ: Динић.

Л И Ц А:

Дужде од Млетака	Ј. Стојчевић
Брабанцио, сенатор	Д. Спасић
Први сенатор	Ј. Петровић
Други сенатор	М. Душановић
Грацијано брат Брабанцијев	П. Јовановић
Лодовико, стричевић Брабанцијев	Ј. Петровић
Отело, Црнац	Ј. Геџ
Касијо, поручник му	В. Кустудић
Јаго, заставник му	К. Васиљевић
Родриго, Млечанин	Д. Кранчевић
Монтано, намесник на Кипру	В. Виловац
I.)	П. Јовановић
II.) официр	М. Душановић
III.)	Р. Алмажановић
Гласник у Млечима	Р. Алмажановић
Гласник на Кипру	П. Силајџић
Дездемона, Брабанцијева кћи	М. Хаџићева
Емилија, Јагова жена	П. Рајичићка

Први чин збива се у Млечима а остали чиновни на острву Кипру.

Цене места: Ложа у партеру и у I. спрату: 52 К. — Седиште у партеру I., II., III. и IV. ред: 10 К 50 потура; у V., VI. и VII. ред: 8 К 50 пот., у VIII., IX., X. и XI. ред: 6 К 50 пот., у XII. и XIII. ред: 5 К 50 потура. Седиште на балкону: у I. ред: 10 К 50 пот., у II. ред: 6 К 50 пот., у III. и IV. ред: 5 К 50 пот. Седиште на галерији: I. у ред: 4 К 30 пот., у II. ред: 3 К 30 пот. — Стојање: у партеру 3 К 30 пот., на галерији 2 К 30 потура.

НЕДЕЉНИ РЕПЕРТОАР: У недељу „Своска лола“. (Гостовање г. Миладина Туторова.)

Преставља почиње тачно у 7 и по сати.

Улазнице се продају прено дан у књижарници Св. Ф. Огњановића. Недељом и све продају се улазнице од 9—11 сати на позоришној каси. Вечерња позоришна каса о се у 6 сати.

Српско Народно Позориште

42. представа У ДУЊЕРСКОМ ПОЗОРИШТУ Ван претплате

У Новом Саду у уторак 18. новембра 1919. године.

Између чинова свира оркестар војне музике Шумадијске Дивизије.

МАКСИМ ЦРНОЈЕВИЋ

Трагедија у 5 чинова. Написао: Др. Лаза Костић. За позорницу уредио: А. Хаџић.
Редитељ: Динић.

ЛИЦА:

Дужде од Млетака	М. Динић
Борђе, син му	М. Душановић
Анђелија, кћи му	М. Хаџићева
Филета, удовица Дуждевог сина	П. Рајичићка
Иво Црнојевић, господар Црне Горе	Д. Спасић
Јевросима, жена му	Л. Динићка
Максим, син му	В. Васиљевић
Милош Обренојевић	В. Кустудић
Јован Капетан	В. Виловац
Илија Ликовић	Ј. Петровић
Милић Шереметовић	Ј. Силајичић
Ђура Кујунџић	Ј. Стојчевић
Надан Бојимир	Д. Кранчевић
Радоје Црногорац	Р. Алмажановић

Догађа се у Млетцима и у Црној Гори.

Цене места: Ложа у партеру и у I. спрату: 64 К. — Седиште у партеру у I., II., III. и IV. реду: 13 К. У V., VI. и VII. реду 11 К. У VIII., IX., X. и XI. реду 9 К. У XII. и XIII. реду 7 К. Седиште на балкону: у I. реду 13 К. У II. реду 9 К. У III. и IV. реду 7 К. Седиште на галерији: у I. реду 5 К. У II. реду 4 К. — Стојање: у партеру 4 К. на галерији 3 К.

Позоришна се зграда греје.

Преставља почиње тачно у 7 и по сати.

Улазнице се продају преко дан у књижарници Св. Ф. Огњановића. Недељом и свецем продају се улазнице од 9—11 сати на позоришној каси. Вечерња позоришна каса отвара се у 6 сати.

Друга сезона (1919/20)

Управа ДСНП

- начелник: Милан А. Јовановић
- секретар: Марко Вилић, Светислав Баница (од 7. 11. 1919)

СНП

- в.д. управника: Милош Хаџи Динић (до 2. 4. 1920)
- управник: Коста Луковић (од 2. 4. 1920)
- секретар и драматург: др Каменко Суботић
- редитељи: Коста Васиљевић, Пера Добриновић, к. г., Милош Хаџи Динић, Драгомир Кранчевић, Милан Матејић, Емил Надворник, Јаков Осиповић Шувалов, Димитрије Спасић и Каменко Суботић
- капелници: Хинко Маржинец и Карел Стреха
- суфлер: Петар Филиповић

Чланови ђлумачког ансамбла женски:

Милица Авировић
Ева Бајић (дете, хон.)
Даница Васиљевић
Марија Вера (Франчишка Ксавера Марија Епих, удата фон Остен-Закен)
Катица Виловац
Зора Виловац Петровић
Милица Грујић
Љубица Динић
Маргита Дубајић
Зорка Душановић
Јулка Ј. Душановић (хон.)
Милица Јанковић
Љубица Јовановић
Ружа Кранчевић
Лили Краус
Јулија Кучера
Стефанија Ленска
Даница Матејић
Јула Матић
Милева Хаџић
Мицка Оливијери (хон.)
Дана Петровић
Пава Слука-Рајичић

Савета Стојчевић
Марта Тодосић
Матилда Филиповић

мушки:

Раденко Алмажановић
Драгољуб Бајић
Ђура Бакаловић (хон.)
Славко Богојевић
Коста Васиљевић
Марко Вебле
Војислав Виловац
Стеван Добрић
Славко Дружинић
Дејан Дубајић
Милорад Душановић
Станоје Душановић (хон.)
Јован Ђурђевић Гец
Васа Ивановић
Јован Јеремић
Воја Јовановић
Пера Јовановић
Стеван Јовановић
Милорад Јосиповић
Отон Кожај
Петар Кокотовић (Марио Радован)
Драгомир Кранчевић
Душан Кременовић
Владимир Кустудић
Лаза Лазаревић
Глиша Мирковић
Божа Николић
Јован Петровић (Еуген Унтервегер)
Радуловић (вол.)
Душко Рајичић (дете, хон.)
Јован Рајичић (дете, хон.)
Светислав Савић
Јован Силајџић
Драгољуб Сотировић
Димитрије Спасић
Никола Стојановић
Јован Стојчевић

Љубиша Стојчевић
Јовица Суботић (дете, хон.)
Милош Хаџи-Динић
Божидар Шапоњић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Милан Беговић: *Пред исцјепом зрелости*
Милутин Бојић: *Краљева јесен*
Јанко Веселиновић и Драгомир Брзак: *Бидо*
Иво Војновић: *Лазарево васкрсење*
Јован Драгашевић: *Хајдук Вељко*
Лаза Костић: *Максим Црнојевић* (адаптација Антонија Хаџића)
Бранислав Нушић: *Пројекција, Свети, Два лојова, Обичан човек*
Илија Округић Сремац: *Саћурица и шубара*
Петар Петровић Пеција: *Мрак*
Јован Стерија Поповић: *Покондирена шиква*
Мита Поповић: *Наши сељани*
Борисав Станковић: *Кошћана*
Јован Суботић: *Бој на Косову*
Павле Татић: *Животи без животи*
Коста Трифковић: *Љубавно писмо, Француско-југоски рай*
Светозар Ђоровић: *Зулумћар*
Јосип Фрајденрајх: *Граничари*

Страни аутори

А. В. Амфитеатров: *Стара врлина*
О. де Балзак: *Меркаде*
И. Ј. Билибин: *Јунаци*
Ш. Бирх Пфајфер (по Виктору Игоу): *Звонар Богородичине цркве*
Е. Блум и Р. Тоше: *Нервозне жене*
Т. Брандон: *Карлова шетња*
А. Валабрег и М. Ордоно: *Диран и Диран*
П. Гаво: *Мала чоколадарка*
А. Гимера: *У долини*
А. Д'Енери и Е. Кормон (по Џону Оксенборгу): *Две сиротице*
Ф. Диманоар и А. Д'Енери: *Дон Цезар од Базана*
Г. Дрегељи: *Он мора бити мој*
П. Ервије: *Загонетка*
Х. Ечегареј: *У балчаку мача*
Г. Запољска: *Њих чејворо*
Х. Зудерман: *Часи*

Х. Ибзен: *Хеда Габлер*
 Е. Кноблаух: *Фаун*
 Б. В. Куњетицка: *Перчин*
 Л. Ленц: *Веверица*
 А. Мирже и Т. Баријер: *Черџацки живоџ*
 И. И. Мјасницки: *Као џиле у кучинама, Зеџ, Чикина куђа*
 Ф. Молнар: *Ђаво*
 Е. Пајрон: *Миџ*
 П. М. Потер: *Трилби*
 В. Сарду: *Присни џријаџељи, Тоска*
 А. И. Сумбатов Јужин: *Окови*
 Е. Тот: *Сеоска лола*
 И. С. Тургењев: *О џуђем хлебу*
 Е. Френсис Хоџсон Барнет: *Мали лорд*
 Х. Хејерманс: *Нада*
 В. Шекспир: *Оџело*
 Ф. Шентан: *Злаџан џаук*
 Х. Штобиџер: *Прави се свеџаџ*

Тређа сезона (1920/21)

Уђрава ДСНП

- председник: др Ђура Трифков (од 16. 9. 1920)
- секретар: Светислав Баница

СНП

- управник: Коста Луковиђ (до 21. 2. 1921)
- в. д. управника: Петар Коњовиђ (од 21. 2. 1921)
 (управа поверена Хинку Маржинџу 12. 12. 1920 – 31. 1. 1921)
- редитељи драме: Жарко Васиљевиђ, Коста Васиљевиђ, Димитрије Гиниђ, к.г.
 Димитрије Диниђ, Милош Хаџи Диниђ, Петар Коњовиђ, Емил Надворник, Јаков Осиповиџ Шувалов, Димитрије Спасиђ и Брана Цветковиђ, к.г. –
- редитељи опере и оперете: Клеменс Пекелман Клеменџиђ, Драгомир Кранчевиђ, Арман Исак Амиди, к.г.
- диригенти: Хинко Маржинеџ, Ловро Матаџиђ, Карел Стреха и Фјодор Селински
- сџенографи: Марко Вебле и Јован Бијељиђ, к.г.
- суфлери: Петар Филиповиђ и Ика Омар
- корепетитор: Јован Бандур

Чланови ђлумачког ансамбла

женски:

Милица Авировић
Даница Васиљевић
Зденка М. Вебле
Марија Вера (к. г.)
Марија Верешчагин
Матилда Вертачник Тилда (и у оперети)
Катица Виловац
Љубица Динић
Загорка Душановић (и у оперети)
Јулка Ј. Душановић (хон.)
Милица Јанковић
Љубица Јовановић
Лепосава Коларовић
Ружа Кранчевић
Лилика Краус Јовановић
Мила Левова (и у оперети)
Стефанија Ленска
Даница Матејић (и у оперети)
Јозефина Надворник (Нада Ворни)
Мицка Оливијери (и у оперети)
Дана Петровић
Пава Слука Рајичић
Савета Стојчевић
Спаса Петровић (хон.)
Марта Тодосић (и у оперети)
Божана Филиповић
Матилда Филиповић
Милева Хаџић

мушки:

Раденко Алмажановић (и у оперети)
Драгољуб Бајић
Драгутин Белић
Коста Васиљевић
Марко Вебле, баритон (и у оперети и опери)
Војислав Виловац
Стеван Стјепан Добрић (и у опери и оперети)
Славко Стеван Дружинић (и у оперети)
Милорад Ј. Душановић
Станоје Ј. Душановић (и у оперети)
Светислав Ђуркић (и у оперети)

Миливоје Живановић
Васа Ивановић (и у оперети)
Воја Јовановић
Пера Јовановић (и у оперети)
Стеван Јовановић
Урош Јуришић
Отон Кожај
Драгомир Кранчевић, тенор (и у опери и оперети)
Душан Кременовић
Лаза Лазаревић
Божа Николић (и у оперети)
Ика Омар
Михаило Пашко (и столар и „сценариста“)
М. Радовановић (волонтер)
Јован Савић (и у оперети)
Светислав Савић (и у оперети)
Јован Силајџић (и „сценариста“)
Драгољуб Сотировић (и у оперети)
Димитрије Спасић
Јован Стојчевић (и у оперети)
Божидар Удварић Удвар Утварић Андрић (хон.)
Милош Хаџи Динић (и у оперети)

Госћивања у Драми
Димитрије Гинић, члан НП у Бг и као редитељ
Урош Јуришић
Лидија Мансветова
Добрица Милутиновић, члан НП у Бг

Чланови Ојере, солисти:
Надежда Архипова
Матилда Вертачник Тилда
Нада Ворни
Вјера Горскаја, алт
Божена Дубска, сопран
Корола Дубска, мецосопран
Јелка Лукина Јоцић Јелва, сопран (у оперети)
Мила Левова, сопран
Мицика Оливијери
Јелисавета Пестова (и у оперети)
Ирина Попова (и у оперети)
Варвара Сибирјакова
Олга Сифниос (у оперети)

Матилда Стевљина (и у оперети)
Т. Казамарова
Олга Тургењева (и у оперети)
Александра Е. Флегинскаја
Ема Шилдова (у оперети)
Арман Амиди, тенор к. г.
Андреј Бараников
Николај Баранов
Александар Борисов
Михаило Верон (кнез Волконски), баритон
Драгутин Врбањац (и у оперети)
Виктор Григоријевић, тенор
Степан Дружинић
Дејан Дубајић
Клеменс Клеменчић, буфо тенор (у опери и оперети)
А. Ликандер
Глиша Мирковић
Љ. Надворник
Сергеј Николајевић, бас
Милан Оцић (и у оперети)
Јован Јоца Савић (и у оперети)
Данило Таран
Владимир Трошћански
Божидар Удварић
Павел Фигуровски (и у оперети)
Божана Филиповић
Драги Филиповић
Василије Ширај (и у оперети)

Чланови Ојеретје:

Матилда Добрић
Јован Силајцић
Александра Е. Флегинскаја

Хор ојерски и ојеретјски:

Загорка М. Душановић
Евгенија Енглхорт
Лепосава Коларовић
Јелисавета Пестова
Ирена Попова
М. Стебљина
Е. Флегмискаја
Александра Шура

Балей:
Валенсија Ваљина
Клеменс Клеменчић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Милан Беговић: *Бискуйова синовица*
Милутин Бојић: *Краљева јесен*
Јанко Веселиновић и Драгомир Брзак: *Бидо*
Иво Војновић: *Госпођа са сунцокрејтом, Сушон, Алонс, Енфантис* (први део
Дубровачке трилогије), Смрт мајке Јузовића
Милован Глишић: *Подвала*
Јован Драгашевић: *Хајдук Вељко*
Јован Јовановић Змај: *Шаран*
Мита Калић: *Свекрва*
Лаза Костић: Максим Црнојевић, *Пера Сеџединац*
Бранислав Нушић: *Народни посланик, Пројекција, Обичан човек, Свети, Кнез*
Иво од Семберије
Илија Округић Сремац: *Саћурица и шубара*
Петар Петровић Пеција: *Пљусак*
Јован Стерија Поповић: *Покондирена њива, Кир Јања, Зла жена*
Милан Савић: *Игра вайром*
Борисав Станковић: *Коштина*
Коста Трифковић: *Француско-југоски рай, Школски надзорник, Избирачица*
Срђан Туцић: *Поврајак*
Светозар Ђоровић: *Зулумћар*
Јосип Фрајденрајх: *Граничари*
Брана Цветковић: *Молива*
Алекса Шантић: *Хасанагиница*

Сирани аутори

М. П. Арцибашев: *Љубомора*
Т. Баријер и Л. Тибу: *Пријатељ из Лиона*
Е. Френсис Хоџсон Барнет: *Мали лорд*
А. Бернштајн: *Вихор*
А. Бисон: *Госпођа Икс*
Р. Брако: *Дон Пиетро Карузо*
Т. Брандон: *Карлова њива*
О. Вајлд: *Флорентинска трагедија*
А. Валабрег и М. Ордоно: *Диран и Диран*
Д. А. Гимера: *У долини*
Е. Дидринг: *Опасна игра*

М. Х. Дијана: *Лек од љуница*
Ф. Диманоар и А. Д'Енери: *Дон Цезар од Базана*
А. Доде: *Арлезијанка*
Ж. Екар: *Чика Лебонар*
П. Ервије: *Заџонейка*
Х. Ечегареј: *У балчаку мача*
Х. Ибзен: *Хеда Габлер, Нора*
Е. Кноблаух: *Фаун*
Ф. Копе: *Намерник*
Л. Ленц: *Веверица*
И. И. Мјасницки: *Зеџ, Чикина кућа*
Ж. Батист Молијер Поклен: *Тарџиф*
Ф. Молнар: *Баво*
Д. Никодеми: *Учиџељица*
Ш. Нитер и Дезарбр Н.: *Шоља џеја*
Е. Сприг: *Чаџа воде*
А. И. Сумбатов Јужин: *Окови*
Е. Тот: *Сеоска лола*
И. С. Тургењев: *О џуђем хлебу*
Р. де Флер и Гастон де Кајава: *Буриданов маџараџ*
В. Шекспир: *Сан лејџе нођи, Оџело*

Непознати аутори: *Рука, Кермеси*

Оџереџе

Сређко Албини: *Барун Тренк*
Ж. Бизе: *Ђамилех*
Ф. Лехар (А. М. Вилнер и Р. Бодански): *Граф од Луксембурџа*
Ф. Ронже Ерве: *Мамзел Ниџуџ*
Л. Фал: *Доларска џринџеза*

Оџера

Жорж Бизе: *Кармен, Ђамилех*
Ђузепе Верди: *Трубадур*
Пјетро Маскањи: *Кавалерија русџикана*
Жил Масне: *Верџер*
Ђакомо Пучини: *Мадам Бейџерфлај, Тоска*
Беџих Сметана: *Продана невесџа*

Балеџ

Четири балетске вечери
Турнеја (осим Новог Сада): Београд, Сомбор

13. представа.

Ван претплате.

У Новом Саду, у суботу 25. септембра 1920.

ХЕДА ГАБЛЕР

Драма у 4 чина од Хенрика Ибсена. Превео Е. Надворник.
Редитељ Е. Надворник.

ЛИЦА:

Јерген Тесман, професорски кандидат	г. Р. Алмажановић
Хеда Тесман, његова жена	гђца М. Вера
Јула Тесман, његова тетка	гђа М. Тодосићка
Ајлерт Левборг	г. В. Јовановић
Брак, судски саветник	г. Д. Спасић
Теа Елфстед	гђца Нада Орник
Берта, служавка	гђа М. Филиповићка

Догађа се у Кристијанији; време садашње. После првог и трећег чина кратка пауза.

Оркестар:

1. Беднарж: „Der Edelgrund“. Увертира.
2. Маскањи: Интермецо из „Кавалерије Рустикана“.
3. Леонкавало: Фантазија из опере „Бајачо“.

РЕПЕРТОАР: Недеља: „Арлезијанка“, драма у 3 чина; пет слика спевањем и музиком написао Алфонз Доге.

Цене места: Ложа 150 К. — Српски фотале 32 К. — Фотале 28 К. — Паркет 24 К. — Партер 20 К. — Балкон I. ред 32 К. II. ред 24 К. III. и IV ред 20 К. — Галерија I. ред 16 К. II. ред 12 К. — Стојање у партеру 12 К. — Стојање на галерији 8 К.

Представа почиње тачно у 8 сати у вече.

Продаја улазница на позоришној благајни од 9 до 12 пре подне, од 3—6 после подне и од 7 сати увече.

16. представа.

Ван претплате.

у Новом Саду, у среду 29. септембра 1920.

Барон Тренк

Оперета у 3 чина. Написали А. М. Вилнер и Р. Бодански. Превео Милан Спрекар.
Композовао Срећко Албини.

Редитељ г. Д. Кранчевић.

Диригент г. Л. Матачић.

ЛИЦА:

Фрањо барон Тренк, пуковник пандурске чете	г. Д. Кранчевић
Лидија, контеса Швалбенау	гђа Е. Шилдова
Марица	гђа Ј. Лукина
Никола	г. С. Буркић
Корнелија	гђа Д. Матејићка
Маркиз Бујабеа	г. Д. Сотировић
Барон Траутенбах, врховни дворски мештар	г. Ј. Стојчевић
Ала Вуња	г. В. Ширај
Чауш	г. С. Дружинић
Клеменс Вурцбахер, дворски песник	г. Р. Алмањановић
Гласник	г. С. Савић
Геније Среће	гђа О. Сифинос
Дворска госпођа	гђа З. Душановићка

Хајдучи, пандури, дворске госпође, кавалјери, сељаци, сељанке, лакеји. I. чин сељачко двориште у Славонији. II. чин фаворита дворац Царице Марије. III. чин Корнелијина вила.

РЕПЕРТОАР: Четвртак, 30. септембра: „Госпођа са сунцокретом“ (Сан млетачке ноћи).
Драмски триптихон. Написао Иво Војновић. (Први пут.) — Субота, 2. октобра: „Госпођа са сунцокретом“. Недеља, 3. окт. „Барон Тренк“.

Оперске цене места: Ложа 200 К. Серија фотела 44 К. Фотела 36 К. Паркет 32 К. Партер 28 К. Балкон I. ред 44 К. II. ред 32 К. III. и IV. ред 28 К. Седиште на галерији I. ред 24 К. II. ред 20 К. Стојање у партеру 20 К. Стојање на галерији 16 К. У ове цене је урачуната и државна такса на улазнице.

Обраћа се пажња публици да се после увертире и музике између чинова у позоришну дворану нико неће пуштати.

Представа почиње тачно у 8 сати у вече.

Продаја улазница из позоришној благајни од 9 до 12 пре подне, од 3—6 после подне и од 7 сати увече.

Восадско Српско

Народно Позориш

24. представа.

Ван претплате.

У Новом Саду, у среду 13. октобра 1920.

ПРВИ ПУТ!

ВЕРТЕР

Опера у четири чина. По Гетеу написали Е. Бло, П. Миле и Ж. Хартиган. Музика од Жила Маснеа. Превео Милан Димовић.

Редитељ г. А. Армида.

Диригент г. Х. Маржинец.

ЛИЦА:

Вертер	г. А. АРМИДИ
Алберт	г. М. Верон
Емет	г. В. Ширај
Шмит	г. П. Фигуровски
Јован	г. А. Бараников
Брилман	г. С. Дружинић
Лота, кметова кћи	гђица Б. Дубска
Софија, мена сестра	гђица К. Дубска
Кета	гђица Т. Вертачник
Селак	г. Ј. Савић

Послужитељ, деца, кметови, гости, народ.

Догађа се у околини Франкфурта, од Јула до Децембра 178 . . .

I. чин: Кметов дом. II. чин: Лиле. III. чин: Лота и Вертер IV. чин: Вертерова смрт.

Г. Армида Армида,

члан Краљевског Српског Народног Позоришта, у насловној улози, као гост.

РЕПЕРТОАР: Четвртак „Вертер“ (са редовним оперским целама.)

Оперске цене места :

Дома 220 К. Среда фотале 50 К. Фотале 44 К. Паркет 40 К. Партер 36 К. Балкон I. ред 50 К. II. ред 40 К. III. и IV. ред 30 К. Седиште на галерији I. ред 34 К. II. ред 20 К. Стајање у партеру 20 К. Стајање на галерији 10 К. У ове цене је урчуната и државна такса на улазнице.

Обраћа се на ња публици да се после почетка увертире и музике између чинова у позоришну дворану нико неће пуштати.

Представа почиње тачно у 8 сати у вече.

Предлаја улазница на позоришну благајну од 9 до 12 вре подне, од 3—9 после подне и од 7 сати увече.

Новосадско Српско Народно Позориште

31. представа.

Ван претплате.

у Новом Саду, у четвртак 21. октобра 1920.

ЖРТВЕ ЉУБАВИ

Редитељ: г. Е. Надворник.

Франсоа Копе:

Намерник

Први пут!

Позоришна игра у стиховима. Превео Никола Ј. Маринковић.

ЛИЦА:

Зането г. М. Душановић
Силвија гђа М. Харићева

Догађа се у околине Флоренције, за време Ренесансе.

Иво Војновић:

Сутон

Први пут!

ЛИЦА:

Мара Никитина Бенема гђа Љ. Душанка
Маре гђа П. Рајчићка
Оре) њене кћери гђица С. Лепска
Павле) гђа М. Вера к. г.
Ката, девојка у Маре гђа Д. Матејићка
Луца Орсатова Волцо г. М. Динић
Сабо Пиникон Прокуло г. П. Јовановић
Лујо Ласић, капетан поморски г. В. Јовановић
Васо, трговац г. С. Савић

Догађа се у Дубровнику, 1832.

Оскар Вајлд:

Флорентинска трагедија

Превео Иво Војновић.

ЛИЦА:

Симон, трговац г. Б. Николић
Бјанка, његова жена гђа М. Вера к. г.
Гвидо, флорентински племић г. В. Јовановић

Догађа се за време Ренесансе, у околини Флоренције.

РЕПЕРТОАР: Субота, 23. окт. „Вихор“, драма у 3 чина. Написао Аарн Бернстен. Недеља, 24. окт. „Вертер“.

Цене места: Поче 150 К. — Седиште 32 К. — Фотеле 28 К. — Паркет 24 К. — Поклер 20 К. — Балкон
I. ред 32 К. II. ред 24 К. — IV. ред 20 К. Галерија I. ред 16 К. — II. ред 12 К. — Стојална у пер-
теру 12 К. — Стојална на балкону 8 К.

Представа почиње тачно у 8 сати у вече.

Продаја улазница на позоришнуо благијни од 9 до 12 пре подне, од 3—6 после подне и
од 7 сати увече.

Позоришна зграда се греје.

Новосадско Српско Народно Позориште

101. представа.

Ван претплате.

у Новом Саду, у недељу 16. јануара 1921.

Граф Луксембург

Оперета у 3 чина од А. М. Вилнера и Роберта Бодјанског. Композовао Ф. Лехар.
Редитељ: г. Д. Краичевић. Диригент: г. Л. Матачић.

Л И Ц А :

Рене граф од Луксембурга	г. Д. Краичевић
Кнез Васил Василјевић	г. Н. Клеменчић
Грађаца Стаса Коцоков	гђа М. Тодосићка
Арман Брисар, сликар	г. Б. Николкић
Анжеле Дидије, певачица у великиј опери у Паризу	гђца Е. Шнајдман
Жилет Вермон	гђца Ј. Лукина
Сергеј Менчикоф, нотар	г. М. Вибле
Павел пл. Павловић, тајник руског посланства	
Пелегрин, муниципални чиновник	г. П. Фигуровски
Клорет	гђца М. Вертачник
Фланшон	гђца О. Сиџинос
Лизета	гђца И. Попова
Ада	гђа З. Душановићка
Софија модели	гђа О. Тургењева
Жоржета	гђа Е. Флегинскаја
Нина	гђа Ј. Пестова
Бланш	гђа М. Стеблина
Анатол Савил	г. С. Савић
Хенри Буланже	г. Ј. Силајкић
Шарл Лавин	г. Ј. Савић
Роберт, келнер	г. П. Јовановић

Оперске цене места : Ложа 200 К. Сред фотеле 44 К. Фотеле 36 К. Паркет 32 К. Партер 28 К. Балкон I. ред 44 К. II. ред 32 К. III. и IV. ред 26 К. Седишта на галерији I. ред 24 К. II. ред 20 К. Стајање у партеру 20 К. Стајање на галерији 16 К. У ове цене је уграђена и државна такса на улазнице.

Обраћа се пажња публици да се после почетка увертире и музике између чинова у позоришну дворану нико неће пуштати.

Представа почиње тачно у 8 сати у вече

Продаја улазница на позоришној касади од 9 до 12 пре подне, од 3 до 6 по подне и од 7 сати у вече.

Позоришна зграда се греје

Новосадско Српско Народно Позориште

33. представа.

Ван претплате

У Новом Саду, у четвртак 17. фебруара 1921.

ПРВИ ПУТ!

ТРУБАДУР

(II Trovatore)

Опера у 4 чина. Написао: Салваторе Камарано.
Музика од Ђузепе Верди.

Директор: г. К. Клеменчић.

Диригент: г. Х. Маржинец.

Л И Ц А :

Граф Луна	г. М. Верон
Леонора	гђа К. Дубска
Анучена	гђа В. Горскаја
Манрико	г. В. Григоријев
Ферандо	г. В. Ширић
Инес	гђа В. Сибирјакова
Руис	г. П. Фигуровски
Стари циганин	г. А. Борисов
Гласник	г. Ј. Савић

Својеприлице Леонорине. — Калуђерице, послуга графова, војници, цигани и циганке.
Догађа се у Бискеји и у Арагонији.

Церске цене места : Ложа 50 Д. Серија фотеле 11 Д. Фотеле 9 Д. Паркет 8 Д. Партер 7 Д. Балкон I. ред 11 Д. II. ред 8 Д. III. и IV. ред 7 Д. Седиште на галерији I. ред 6 Д. II. ред 5 Д. Стајање у партеру 5 Д. Стајање на галерији 4 Д.

НА СВАКУ УЛАЗНИЦУ НАПЛАЋУЈЕ СЕ 10% ОБАВЕЗНЕ ДРЖАВНЕ ТАКСЕ.

Позориште се пажња публици, да се после почетка увертире и музике између чина у позоришну дворану нико неће пуштати.

Представа почиње тачно у 8 сати у вече

Позоришна зграда је отворена за публикацију од 9 до 12 пре подне, од 3 до 6 по подне и до 7 сати у вече.

Позоришна зграда се греје.

Serbisches National-Theater in Novi Sad

Novi Sad, Samstag den 19. März 1921.

Erster

BALETT-ABEND

PROGRAMM:

1. CHOPIN: **Schmetterlinge**. Kinderbalett. Ausgeführt v. den Schülerinnen d. Frl. Valjina.
2. CHOPIN: **Valce**. Tanzt Frl. Valjina.
3. BERENY:

Die Hand

mimischer Skätsch in 1 Aufz.

Personen:

Die Tänzerin	Frl. Valjina
Der Baron	Herr Dušanović
Der Einbrecher	Herr Klemenčić

4. RUBINSTEIN: **Die Nacht**. Ausgeführt von Frl. Valjina und Herr Klemenčić.
5. KUKUWAMI: **Japanische Tänze**. Tanzt Frl. Valjina.
6. DER SPIELMANN UND DIE TANZERIN.
Mimische Scene in 3 Teilen.
 - a) WILM-WILM: **Liebesspiel**. (Valce moderne.)
 - b) CHOPIN: **Nocturno**. (Karnevalsnacht.)
 - b) Saint-Saëns: **Ihr letzter Tanz**. (Dance macabre) Ausgeführt v. den Damen Valjina Veble und H. Klemenčić mit Ballettchor.

Die Vorstellung beginnt um 8 Uhr abends

Oper-Preise

Novisadi Szerb Nemzeti Színház

Novisad, szombaton 1921. március 19-én

Első

BALETT ESTÉLY

MŰSOR:

1. CHOPIN: **A pillangók.** Táncolják Valjentina Valjina növendékei
2. CHOPIN: **Valse,** táncolja Valjentina Valjina k. a.
3. BERÉNYI:

A KÉZ

mimikai skeccs 1 felvonásban.

Személyek:

- A táncosnő Valjina Valjentina k. a.
A bűnő M. Dušanović úr
A betűő Klemenčić úr

4. RUBINSTEIN: **Az éj.** Táncolják Valjentina Valjina k. a. és Klemenčić úr.
5. KUKUWAMI: **JAPÁN TÁNC.** Táncolja Valjentina Valjina k. a.
6. **A MUZSIKUS ÉS A TÁNCOSNÓ.** Zenei jelenet 3 részben:
 - a) WILM-WILM: **Szerelmi tánc.** (Valse moderne.)
 - b) CHOPIN: **Nocturno** (Carneváli éj.)
 - c) Saint-Saëns: **Danse maccabre.** Táncolják Valjentina Valjina, Z. Veble kis-asszonyok, Klemenčić úr és a balett-kar.

Az előadás kezdete este pont 8 órakor

Operai helyárak

Новосадско Српско Народно Позориште

169. представа.

Ван претплате

У Новом Саду у уторак 22. марта 1921. године

ПРЕМИЈЕРА

МАДАМ БЕТЕРФЛАЈ (MADAME BUTTERFLY)

Трагедија јакиме Јапанице. По Џ. Л. Лонгу и Д. Бопаско-у написао Л. Илика и Ђ. Ђанко. Превео А. Е.

Музика од ЂАКОМА ПУЧИНИЈА.

Режисер г. К. Клеменчић.

Капелник г. Марјинић.

ЛИЦА

Џо Ђо-сан, названа Бетерфлај	гђица К. Дубска
Сузуки, њена служавица	гђа В. Горскаја
Кет Пинкертон	гђица О. Сефенис
Ф. Б. Пинкертон, поручник морнарице Сједињених Држава Северне Америке	г. Д. Кранчевић
Шарплес, конзул Сједињених Држава Северне Америке у Нагасаки	г. М. Верон
Горо, наред	г. К. Клеменчић
Кнез Јамадори	г. Б. Ширај
Ујак Бонза	г. С. Николајевић
Јакусис	г. Ликандер
Краљевски комесар	г. М. Вебле

Општински часник, мајка гђе Бетерфлај, тетка, дете, рођаци, пријатељи, пријатељице гђе Бетерфлај, слуге.
Долази се у лане доба у Нагасаки.

Оперске цене места: Ложа 50 Д, Серија фотале 11 Д, Фотале 9 Д, Паркет 8 Д, Партер 7 Д, Балик 1 ред 11 Д, II ред 8 Д, III, и IV ред 7 Д, Седиште на галерији I ред 6 Д, II ред 5 Д, Седиште у ширтеру 3 Д, Седиште на галерији 4 Д.

На сваку улазницу наплаћује се 10% обавезне државне таксе.

НЕДЕЉНИ РЕПЕРТОАР: Среда: „ОТЕЛО“ (Гостовање гђе Мансвонте и г. Д. Милутиновића). Четвртак: „МАДАМ Бетерфлај“. Петак: Позориште затворено. Субота: „МАДАМ БЕТЕРФЛАЈ“. Недељат: по подна у 3 сата „ГРАФ ЛУКСЕМБУРГ“, увече: „ТРУБАДУР“.

Обраћа се пажња публици да се после почетка музике у позоришну дворану нико неће пуштати.

Представа почиње тачно у 8 сати увече.

Продаја улазница на позоришној благајни од 9-12 пре п. од 3-6 после п. и од 7 сати увече.

Позоришна зграда се греје.

„Слобода“ д. д. Нови Сад.

Новосадско Српско Народно Позориште

У среду 23. марта 1921.

Шекспир:

ОТЕЛО

У насловној улози гостује господин

Добрица Милутиновић

у улози Дездемоне госпођа

Мансветова

прослављена руска глумица.

Гђа Мансветова, која ће глумити на српском језику и госп. Добрица Милутиновић, чланови су кр. народног позоришта у Београду.

Новосадско Народно Позориште

Прва свечана представа

О ШЕЗДЕСЕТГОДИШЊИЦИ

оснивања

Српског Народног Позоришта

У Новом Саду, у четвртак 2. јуна 1921. год.

Трупа Народног Позоришта из Београда

Кир Јања

Шаљива игра у 3 чина од ЈОВАНА СТЕРИЈЕ ПОПОВИЋА. — Редитељ г. ДОБРИНОВИЋ.
С конферансом г. КОСТЕ ЛУКОВИЋА.

ЛИЦА:

Кир Јања, богат трговац	г. Добриновић
Јуца, његова жена	гђа Арсековић
Катица, Јањина кћи од прве жене	гђица Бошњакковић
Мишин, бележник	г. Д. Гошић
Кир Дима, трговац	г. Тодоровић
Петар, покућар	г. Растић

Догађа се у некој већој вароши у Банату.

Програм свечаних представа:

Петак, 3. јуна у 3 сата после подне у каменичкој башти „ВИДО“, у 8 сати у вече „ИЗБИРАЧИЦА“ од Косте Трифковића. Игра трупа Новосадског Народног Позоришта. С конферансом г. др. М. Савића.
Субота, 4. јуна **НОВОСАДСКИ ПИСЦИ**: Змај, Мата Калић, Милан Савић. Три једночине игра. Играју драматисти из Сомбора и Новог Сада. С конферансом Васе Стајића.
Недеља, 5. јуна у 2 сата после подне **КЕРМЕС**, народно весеље, приређују чланови Народног Позоришта Новосадског у градском парку. У вече у 8 сати: **ДРАМАТИЧАРИ ИЗ СРБИЈЕ**: а) Милован Глишић: Позвала II (чин), б) Б. Станковић: Коштана (II чин), в) Б. Ђ. Нушић: Кнез од Самберије. Игра трупа Народног Позоришта из Београда.
Понедељак, 6. јуна: Лаза Костић: **ПЕРА СЕГЕДИНАЦ** трагедија у 5 чинова. Игра трупа Новосадског Народног Позоришта. С конферансом г. др. Милана Савића.
Уторак, 7. јуна у вече у 8 сати: **СУТОН И Ш. ЧИН ИЗ СМРТИ МАЈКЕ ЈУГОВИЋА**, од Кнеза Иве Војковића. С конферансом г. др. Василија Гавела. Игра трупа Загребачког Народног Позоришта.
Среда, 8. јуна у 4 сата по подне **СВЕЧАНИ КОНЦЕРТ** Музичког Друштва у Новом Саду. У 8 сати у вече: **ПРОТЕКЦИЈА**, Бранислава Ђ. Нушића. Играју глумци са разних позоришта наше одабране.
Четвртак, 9. јуна у 8 сати у вече у Позоришту последња свечана представа (Théâtre paré). За последња вече. Théâtre paré, и програм и цене објавиће се касније.

Цене места у Народног Позоришту за јубиларне представе:

Ложа 150 Д. Серил фотелја 35 Д. Фотелја 30 Д. Паркет седиште 25 Д. Партер седиште 30 Д. Балкон I. ред 35 Д. Балкон II. ред 30 Д. Балкон III. и IV. ред 25 Д. Галерија седиште I. ред 15 Д. Галерија седиште II. ред 10 Д.

Обраћа се пажња публици, да се после почетка представе у позоришну дворану нико неће пуштати.

Представа почиње тачно у 8 сати у вече.

Продаја улазница на позоришној благајни од 9-12 пре п. од 3-6 после п. и од 7 сати увече.

Четврта сезона
(1921/22)

Управа ДСНП

- председник: др Ђура Трифковић
- секретар: Светислав Баница

Чланови Управног одбора: Милан Будисављевић, Милан А. Јовановић Баба, Петар Коњовић, Петар Крстоношић (заменик), Љубомир Лотић Љупко, Вељко Петровић, Миладин Величковић Свињарев – алиас М. Милаковић (заменик), Васа Стајић

СНП

- управник: Петар Крстоношић
- редитељи: Милорад Аћимовић, Петар Крстоношић и Радомир Павићевић
- капелник: Николај Антипович
- суфлер: Вукосава Бојић

*Чланови ђлумачког ансамбла
женски:*

Анђа Аћимовић
Мина Вукомановић
Ксенија Грујић
Вера Јелић
Драга Павићевић
Мара Петровић Бакаловић Ланер
Лепосава Поповић (касније Ђорђевић)
Ленка Радосављевић
Пава Слука Рајичић
Каћа Стојадиновић

мушки:

Божидар Андрић Удвар
Милорад Аћимовић
Петар Бајић
Љуба Вукомановић
Бранко Ђорђевић
Миливоје Живановић
Марко Јелић
Петар Крстоношић
Наумовић
Радомир Павичевић
Петровић
М. Радовановић

Живојин Станисављевић
Сима Станојевић
Јован Харитонович

Рейерџоар до 6. новембра 1921.

Домаћи ауџори

Срећко Албини: *Барун Тренк*
Јован Драгашевић: *Хајдук Вељко*
Ђура Јакшић: *Сџаноје Главац*
Бранислав Нушић: *Народни џосланик, Проџекција, Свеџ*
Илија Округић Сремац: *Сађурица и џубара*
Петар Петровић Пеција: *Пљусак*

Сџрани ауџори

Е. Албер: *У долини*
П. М. Ацибашев: *Љубомора*
А. Бернстен: *Вихор*
Ж. Бизе: *Кармен*
А. Бијо: *Сџрадалници*
А. Бисон: *Госџођа икс*
Ђ. Верди: *Трубадур*
Н. В. Гогољ: *Женидба*
Ш. Гуно: *Фаусџ*
А. Дима Син: *Госџодин Алфонс*
Х. Зудерман: *Часџ*
Л. Ленц: *Веверица*
Ф. Лехар: *Граф од Луксембурђа*
П. Маскањи: *Кавалерија русџикана*
Ж. Масне: *Верџер*
Е. Френсис Хоцсон Барнет: *Мали лорд*
Ф. Ронже Ерве: *Мамзел Нџџуц*
В. Сарду: *Присни џријаџељи*
Б. Сметана: *Продана невесџа*
Е. Тот: *Сеоска лола*
Р. де Флер и Г. А. Кајаве: *Буриданов мађарац*
Ф. Шилер: *Разбојници*
Ј. Штраус: *Слеџи миц*

Рейерџоар од 6. новембра 1921.

Домаћи ауџори

Срећко Албини: *Барун Тренк*
Иво Војновић: *Смрџ мајке Јуђовића*

Иван Зајц: *Зрињски*
Милан Огризовић: *Хасанагиница*
Петар Петровић Пеција: *Руцка*
Светозар Ћоровић: *Зулумћар*

Сћирани ауџори

А. Бисон: *Конџролор ваџона за сѣавање*
Т. Брандон: *Карлова џеџка*
Е. Бризбар и Е. Нис: *Париска сиройџиња*
А. Валабрег и М. Ордоно: *Диран и Диран*
Н. В. Гогољ: *Ревизор*
Г. Гардоњи: *Ракија*
Р. Дефлер и Г. А. Кајаве: *Буриданов маџарац*
Х. Зудерман: *Часџ*
И. И. Мјасницки: *Чикина кућа*
Ж. Б. П. Молијер: *Уображени болесник*
А. Никодеми: *Учиџељџица*
К. Оберник: *Ђурађ Бранковић*
Ђ. Пучини: *Тоска*
Ф. Рајмонд: *Расџикућа*
Е. Реј: *У новој кожџи*
Е. Ростан: *Сирано де Бержерак*
В. Сарду: *Присни џријаџељџи*
Е. Сиглигети: *Циџанин*
Л. Н. Толстој: *Царсџво мрака*
В. Шекспир: *Хамлеџ, Ромео и Јулија*

Турнеја (У овој сезони СНП није изводило представе у Новом Саду):
Бела Црква, Велики Бечкерек, Вршац, Панчево

Пета сезона
(1922/23)

Уџрава ДСНП

- председник: др Ђура Трифковић
- секретар: Светислав Баница

СНП

- управник: Петар Крстоношић
- секретар: Јован Гец, затим Ђорђе Козомара Босанчић
- редитељџи: Милорад Аћимовић, Петар Крстоношић, Радомир Павичевић,
Милош Рајчевић
- деловођа: Иван Торђански

Чланови ђлумачког ансамбла

женски:

Анђа Аћимовић
Марија Бајић
Ксенија Грујић
Вера Јелић
Мања Крстоношић Станисављевић
Драга Ланер
Мара Ланер Петровић
Анка Мајценовић Наврачић
Драга Павичевић
Лепосава Поповић Ђорђевић
Косара Рајчевић
Каћа Стојадиновић
Зорка Харитовновић

мушки:

Божидар Андрић Удвар
Милорад Аћимовић
Петар Бајић
Јован Гец
Бранко Ђорђевић
Миливоје Живановић
Сима Илић
Марко Јелић
Ђорђе Козомара-Босанчић
Петар Крстоношић
Роберт Матијевић
Душан Милосављевић
Жарко Недељковић
Радомир Павичевић
Милош Рајчевић
Живојин Станисављевић
Иван Ђорђански
Јован Харитовновић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Јанко Веселиновић: *Хајдук Сиванко*
Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Бидо*
Иво Војновић: *Смиј мајке Јузовића*
Јован Драгашевић: *Хајдук Вељко*

Лаза Костић: *Максим Црнојевић*
Петар Крстоношић: *Ускочница, Крајишкиња*
Бранислав Нушић: *Пројекција, Кнез Иво од Семберије*
Илија Округић Сремац: *Саћурица и шубара, Шокица*
Милан Огризовић: *Хасанагиница*
Љубомир Петровић: *Девојачка клејва*
Петар Петровић Пеција: *Пљусак, Рушка*
Јован Стерија Поповић: *Зла жена*
Стеван Сремац – Сима Бунић: *Зона Замфирова*
Борисав Станковић: *Кошћана*
Јован Суботић: *Бој на Косову*
Јосип Еуген Томић: *Барон Фрања Тренк*
Ђура Трифковић: *Идеали*
Светозар Ђоровић: *Зулумћар, Ајша*
Јосип Фројденрајх: *Граничари*

Сћирани аућори

В. Александров – М. Старицки: *На јоселу*
Ш. Бирх Пфајфер: *Звонар Бољородичине цркве*
А. Бисон – А. Марс: *Дућла јуница, Двајућ разведена*
А. Бисон: *Конћролор ваљона за сјавање*
Е. Блум и Р. Тоше: *Нервозне жене, Месечар*
Т. Брандон: *Карлова шейка*
Е. Бризбар и Е. Нис: *Париска сиройиња*
А. Валбрег – М. Ордоно: *Диран и Диран*
Ж. Гастин и А. Фежер: *Заједнички живоћ*
Н. В. Гогољ: *Ревизор*
В. Диканж: *Крвна освейа на Корзици*
Х. Зудерман: *Часћ*
И. И. Мјасницки: *Чикина кућа, Зец*
Д. Никодеми: *Учићелјица*
Ц. Оксендорф – А. Д'Енери и Е. Кормон: *Две сиройице*
В. Сарду: *Тоска, Присни јријайелји*
Е. Сиглигети: *Циљанин*
Е. Тот: *Сеоска лола*
Р. де Флер и Г. А. Кајаве: *Буриданов маљарац*
В. Шекспир: *Отело, Млейачки јрљовац*
П. Шентан и Ф. Шентан: *Оћмица Сабияанака*
Ф. Шилер: *Разбојници*

Непознати аутор: *Свадебно јућовање*

Турнеја:

Бела Црква, Велика Кикинда, Велики Бечкерек, Вршац, Вуковар, Мол, Негославци, Панчево, Сента, Сомбор, Србобран, Стари Бечеј

Шеста сезона
(1923/24)

Управа ДСНП

- управник: Милан А. Јовановић

- секретар: Светислав Баница

СНП

- управници: Петар Крстоношић, затим Милан Богдановић

- редитељи: Милорад Аћимовић, Петар Крстоношић, Радомир Павичевић

Чланови ђлумачког ансамбла

женски:

Анђа Аћимовић

Марија Бајић

Мина Вукомановић

Ксенија Грујић

Милица Динић

Лепосава Ђорђевић

Вера Јелић

Анка Мајценовић

Јозефина Надворник

Драга Павичевић

Злата Петровић

Мара Петровић Ланер

Поповић

Косара Рајчевић

Мања Станисављевић

Каћа Стојадинић

мушки:

Божидар Андрић Удвар

Милорад Аћимовић

Петар Бајић

Љуба Вукомановић

Реља Гавриловић

Никола Динић

Бранко Ђорђевић
Марко Јелић
Петар Крстоношић
Петар Матић
Душан Милосављевић
Жарко Недељковић
Радомир Павичевић
Милош Рајчевић
Петар Спајић
Живојин Станисављевић
Иван Торђански

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Јанко Веселиновић и Драгомир Брзак: *Ђидо*
Иво Војновић: *Смрт мајке Јузовића*
Бранислав Нушић: *Проекција, Свешти рај, Свешти, Народни посланик*
Милан Огризовић: *Хасанагиница*
Илија Округић Сремац: *Саћурица и шубара*
Петар Петровић Пеција: *Рука*
Стеван Сремац: *Зона Замфирова*
Борисав Станковић: *Коштина*
Срђан Туцић: *Разорено огњиште*
Алекса Шантић: *Хасанагиница, Под мажлом*

Страни аутори

В. А. Александров – М. Старицки: *На поселу*
А. Бисон: *Контролор вагона за спавање*
Д. А. Гимера: *У долини*
Н. Гогољ: *Ревизор*
Г. Дрегељ: *Он мора бити мој*
Х. Зудерман: *Часи*
Ж. Куртелин: *Бубурош*
Е. Лабиш и Е. Мартен: *Периценов њуј*
И. И. Мјасницки: *Чикина кућа, Зеца*
Ф. Молнар: *Ђаво*
Е. Сиглигети: *Циганин*
А. А. Тимофијевич: *Игра смрти*
П. Шентал: *Ошмица Сабинака*
К. Шенхер: *Жена сајана*
Непознато дело од Владимира Хурбана Владимирове
Непознати аутори: *Вук међу јагњацима, Ошца Марјен*

Турнеја: Бела Црква, Велика Кикинда, Велики Бечкерек, Вршац, Земун, Инђија, Мокрин, Нови Бечеј, Панчево, Рума, Сомбор, Србобран, Стара Пазова, Стари Бечеј, Чуруг

Седма сезона
(1924/25)

Управа ДСНП

- председници: Милан А. Јовановић, затим др Каменко Суботић, па Дака Поповић
- потпредседник: др Бранко Петровић
- секретари: Светислав Баница, затим Жарко Васиљевић, па др Каменко Суботић

Чланови Концертне дружине СНП
Божена Адамовић Дубска

Турнеја: Перлез, Тител

Осма сезона
(1925/26)

Управа ДСНП

- председници: др Бранко Петровић, затим Светозар Станковић
- потпредседници: др Петар Адамовић, затим др Бранко Петровић
- секретар: др Каменко Суботић

СНП

- в.д. управника: Никола Динић
- редитељи: Никола Динић, Милорад Душановић, Милка Марковић, Александар Рашковић
- хоровођа: Милка Марковић
- суфлер: Петар Филиповић
- гардеробери: Ружа Ећимовић, Илија Илић
- реквизитер: Милан Ећимовић

Чланови глумачког ансамбла
женски:

Милица Авировић
Милица Динић
Загорка Душановић

Мирјана Душановић (хон.)
Невенка Живановић
Милка Марковић
Пава Слука Рајичић Алмажановић
Драга Спасић
Стојанка Стојшић
Милена Топаловић Филиповић Јовановић (к. г.)

муџки:

Драгољуб Бајић
Никола Динић
Милан Душановић (хон.)
Милорад Душановић
Станоје Душановић
Миливоје Живановић
Илија Илић (хон.)
Ђорђе Козомара-Босанчић
Димитрије Марковић
Недељковић (к. г.)
Душко Рајичић (хон.)
Александар Рашковић
Светислав Савић
Јован Силајџић
Љубиша Стојчевић
Петар Филиповић

РЕПЕРТОАР

Домаћи ауџиори

Наталија Арсеновић: *Лесковчани у Паризу*
Миладин Величковић Свињарев (алиас М. Милаковић): *Мамон*
Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Ђидо*
Иво Војновић: *Смрти мајке Јуџовића*
Милован Глишић: *Два цванџика, Подвала*
Бранислав Нушић: *Пучина, Народни послиник, Сумњиво лице, Кнез Иво од Семберије, Свештски рај*
Петар Петровић Пеџија: *Душе*
Милан Предић: *Голџоша*
Борисав Станковић: *Кошћана*
др Каменко Суботић: *Морски џалеб*
Лукијан Тривунов Бранковић: *На уџледу, Кикинђани у Харему*
Светозар Ђоровић: *Зулумћар*
Алекса Шантић: *Хасанаџиница*

Сѣрани ауѣори

А. Т. Аверченко: *Иѣра смрћу*

М. П. Арцибашев: *Љубомора*

Ш. Аш: *Боѣ освейѣ*

А. Бисон: *Покојни ѣуѣинел*

П. Вебер и А. Н. Анкен: *Двадесет дана заѣвора*

А. Винтерфелд: *Женске сузе*

Ж. Гастин – А. Фежир: *Заједнички живоѣ*

И. Геци: *Дивљуца*

Х. Ибзен: *Авеѣи*

Г. А. Кајаве и Р. де Флер: *Микеѣа и њена маѣи, Буриданов маѣарац*

Е. Калман: *Бајадера, Холандска женица*

Е. Кноблаух: *Фаун*

А. Коцебу: *Сви су невини*

А. Мар – М. Девалијер: *Какав оѣац ѣакав син*

А. Мејак – Л. Алеви: *Трикоѣ и каколе*

П. Риш: *Заљубљена жена*

Е. Тот: *Сеоска лола*

И. С. Тургењев: *О ѣурем хлебу*

П. Шентан и Ф. Шентан: *Оѣмица Сабињанака*

О. Штраус: *Последњи валцер*

Турнеја: Бела Црква, Велика Кикинда, Велики Бечкерек, Вршац, Земун, Јасенова, Ковин, Нови Бечеј, Панчево, Перлез, Сента, Сомбор, Србобран, Стари Бечеј, Тител, Турија

Девета сезона
(1926/27)

Уѣрава ДСНП

- председник: др Бранко Петровић

- потпредседник: др Петар Адамовић

- секретари: др Душан Будимировић, затим в.д. Милош Хаѣи Динић, Димитрије Кириловић

СНП

- управник: Александар Рашковић

- редитељи: Милка Марковић, Александар Рашковић, Драга Спасић, Србољуб Хет

- суфлер: Александар Аѣа Ђорђевић

- хороваѣа: Милка Марковић

- гардеробери: Савета Дрндаревић, Илија Илић
- декоратер: Петар Дрндаревић

*Чланови ђлумачког ансамбла
женски:*

Мина Вукомановић
Вера Јелић
Милка Марковић
Јелка Матић
Јула Матић
Дана Петровић
Пава Слука Рајичић Алмажановић
Драга Спасић
Матилда Филиповић Јовановић

мушки:

Славко Ботић (стат.)
Љубиша Вукомановић
Илија Илић (хон.)
Витомир Јанковић (волонтер)
Марко Јелић
Ђорђе Козомара Босанчић
Димитрије Марковић
Валдемар Масл
Светолик Никачевић
Витомир Радосављевић
Александар Рашковић
Светислав Савић
Јован Силајџић
Србољуб Хет

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Наталија Арсеновић: *Лесковчани у Паризу*
Јанко Веселиновић – Илија Станојевић: *Пошера*
Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Бидо*
Иво Војновић: *Лазарево васкрсење, Еквиноцио*
Урош Дојчиновић: *У заштити*
Никола Ђурић: *Војвода Дечански (Дин Зејнел Ситојковић)*
Милоје Коча: *На своме огњици*
Бранислав Нушић: *Народни посланик, Сумњиво лице, Београд некад и сад,
Пути око свећа*

Милан Огризовић: *Хасанаџиница*
Петар Петровић Пеција: *Душе*
Јован Стерија Поповић: *Лажа и њаралажа*
Стеван Сремац: *Зона Замфирова*
Борисав Станковић: *Кошћана*
Коста Трифковић: *Љубавно писмо*
Светозар Ђоровић: *Зулумћар*

Сћрани ауџори

А. Бернстен: *Крадљивац*
А. Бисон: *Покојни њуџинел*
Е. Блум и Р. Тоше: *Нервозне жене*
Т. Брандон: *Карлова њеџка*
П. Вебер и А. Н. Анкен: *Двадесет џана заџвора*
Ж. Гастин – Анри Фежер: *Заједнички живоџ*
И. Геци: *Дивљуца*
Б. Гранихштетен: *Орлов*
М. Замакојис: *Сењер Полиџинел*
В. Иго: *Деведесет џређа*
А. де Кајава, Р. де Флерс и Е. Реа: *Леџа џусџоловина*
Е. Калман: *Кнеџиња чардаџа, Грофица Марица, Бајадера, Холандска женица*
Ф. Лехар: *Циџанска љубав, Дроџар*
Ш. Лукач: *Риђокоса*
Ц. Х. Манерс и Л. Мот: *Пеџ, Срце моје*
Ф. Молнар: *Ђаво*
Д. Никодеми: *Скамџоло*
Ц. Оксенфорд: *Две сирџице*
Е. Реј: *У новој кожи*
П. Риш: *Заљубљена жена*
Ф. Роже Ерве: *Мамзел Нииџуц*
А. Савоар: *Осма жена*
Е. Сиглигети: *Циџанин*
Е. Тот: *Сеоска лола*
И. С. Тургењев: *О џуђем хлебу (На џуђој џриџези)*
Л. Фал: *Сџамбулска ружа*
Е. Хопвуд: *Узорни муж*
П. Шентан и Ф. Шентан: *Оџмица Сабињанака*
О. Штраус: *Последњи валцер*

Непознати аутор: *Иџуманов џрех*

Турнеја: Велики Бечкерек, Жабал, Земун, Инђија, Кикинда, Надаљ, Панчево, Рума, Сента, Сомбор, Србобран, Сремска Митровица, Стара Пазова, Стари Бечеј, Суботица и Тител

Десета сезона
(1927/28)

Управа ДСНП

- председник: др Бранко Петровић
- потпредседник: др Петар Адамовић
- в.д. секретара: др Димитрије Кириловић

СНП

- в.д. управника: Никола Динић, касније Жарко Васиљевић
- редитељи: Жарко Васиљевић, Никола Динић, Милка Марковић, Петар Матић, Јован Харитоновић
- хоровођа у капелник: Надежда Архипова
- капелник: Јован Бандур (30. 1. 1928, Панчево)
- суфлер: Евгеније Русаков
- техничко особље: Петар Дрндаревић, декоратер, Савета Дрндаревић, гардероберка, Хинко Оберндорф, реквизитер, Гидра, позоришни момак

*Чланови ђлумачког ансамбла
женски:*

Надежда Архипова
Милица Динић
Љубица Драгић
Ж. Живановић (дечје улоге у Панчеву)
Љубица Јовановић
Јелена Јосиповић Христилић
Јованка Краснић
Крснић
Милка Марковић
Јозефина Фифи Матић (Нада Ворни Надворник)
Драга Павичевић
Дана Петровић (отишла на почетку сезоне)
Мара Путник (хонорарно, дете)
Хијацинта Харитоновић

мушки:

Никола Динић
Станоје Душановић
Стеван Јовановић
Добривоје Јовановић
Жарко Котрошан
Лаза Лазаревић

Димитрије Марковић
Петар Матић
Владимир Милин (почетник)
Светолик Никачевић
Радомир Павичевић
Стјепан Писек
Александар Рашковић
Светислав Савић
Јован Харитонович
Светозар Хурбан

РЕПЕРТОАР

Домаћи ауџори

Сима Бунџић: *Војвода Брана*
Јанко Веселиновић и Драгомир Брзак: *Ђидо*
Милован Глишић: *Подвала, Два цванџика*
Лаза Костић: *Пера Сеџединаџ*
Петар Кочић: *Јазаваџ љред судом*
Бранислав Нушић: *Сумњиво лице, Госџођа минисџарка, Пуџ око светџа*
Риста Одавић: *Дух наџих дедова* (трилогија: *Хеј Словени, Под крсџом, После ослобођења*)
Јован Стерија Поповић: *Покондирена џиква, Лажа и џаралажа*
М. М. Петровић: *Чучук Сџана*
Милан Предић: *Голџоџа, Пуковник Јелић*
Светислав Предић: *Госџодин минисџар*
Стеван Сремаџ: *Јвкова слава*
Стеван Сремаџ – Сима Бунџић: *Зона Замфирова*
Борисав Станковић: *Коџџана, Таџана*
Лукијан Тривунов Бранковић: *На уџледу*
Воја Турински: *Бело доне*
Светозар Ћоровић: *Он*

Сџрани ауџори

А. Аверченко и А. Тимофијевић: *Иџра смрђу*
Л. Алеви: *Трикоџ и каколе*
М. П. Арџибашев: *Љубомора*
Аш Шолом: *Боџ освџе*
А. Бисон: *Покојни џуџинел*
О. Блументал – Г. Каделбург: *Код белоџ коња*
Ж. Верн: *Царев џласник*
Ж. Гастин – А. Фежир: *Заједнички живоџ*
И. Геџи: *Дивљуџа*

А. Д'Енери: *Две сиротице*
 А. Д'Енери и Г. Лемоар: *Мајчин благослов*
 Ж. Б. Дибоа: *Хенрик II*
 А. Доде: *Арлезијанка*
 В. Иго: *Лукреција Борџија*
 А. Коцебу: *Сви су невини*
 М. Ленђел: *Анђонија, Тајуфун*
 Ф. Лехар: *Шева*
 Ш. Лукачи: *Риђокоса*
 Ц. Х. Манерс и Л. Мот: *Пеџ, срце моје*
 И. И. Мјасницки: *Зеџ*
 Ф. Молнар: *Игра у дворцу*
 Д. Никодеми: *Скамјоло*
 Ф. Ронже Ерве: *Мамзел Ниџуш*
 В. Сарду: *Вештица*
 Е. Сиглигети: *Војнички беџунаџ*
 Б. Томас: *Карлова џејка*
 Е. Тот: *Сеоска лола*
 Л. де Флер и Г. А. де Кајаве: *Микетта и њена мајини*

Непознати аутори: *Моја беби, Мадона*

Турнеја: Велика Кикинда, Вршац, Ковин, Панчево, Пожаревац, Рума, Смедерево, Сремска Митровица, Стара Пазова, Стари Бечеј, Шид

Једанаеста сезона (1928/29)

Управа ДСНП

- председник: др Бранислав Борота
- потпредседник: др Петар Адамовић
- секретар: др Димитрије Кириловић

СНП

- управник: Никола Динић
- редитељи: Жарко Васиљевић, Никола Динић, Стеван Јовановић Штефика, Александар Рашковић, Јован Харитоновић
- хоровођа и капелник: Надежда Архипова
- суфлер: Евгеније Русанов
- техничко особље: Петар Дрндаревић, декоратер, Савета Дрндаревић, гардероберка, Хинко Оберндорф, реквизитер, Светозар Првуловић

Чланови ђлумачког ансамбла

женски:

Надежда Архипова
Милица Динић
Љубица Драгић
Илинка Дубравчић Душановић (почетница)
Љубица Јовановић
Нада Петровић (чланица месец дана)
Катица Зорка Ружић (почетница)
Зорка Ћурчићка
Хијацинта Харитоновић

мушки:

Никола Динић
Петар Дрндаревић
Станоје Душановић
Ђорђе Јанковић (почетник)
Милисав Јанковић (волонтер)
Стеван Јовановић
Жарко Котрошан
Воја Лазаревић (хонорарно, дете)
Лаза Лазаревић
Димитрије Марковић
Влада Милин
Николић (статиста)
Александар Рашковић
Светислав Савић
Јован Силајџић
Јован Харитоновић
Светозар Хурбан

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Сима Бунић: *Војвода Брана*
Миладин Величковић Свињарев (алиас М. Милаковић): *Мамон*
Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Ђидо*
Иво Војновић: *Еквиноцио*
Никола Ћурић: *Војвода Дечански*
Петар Крстоношић: *Ускочница*
Бранислав Нушић: *Пућ око светиа, Народни посланик, Госпођа министарка,*
Сумњиво лице
Риста Одавић: *Хеј, Словени*

Петар Петровић Пеција: *У навилџима, Чизме, Род*
Јован Стерија Поповић: *Покондирена ѿиква, Кир Јања*
Милан Предић: *Пуковник Јелић*
Стеван Сремац: *Ивкова слава*
Стеван Сремац – Сима Бунјић: *Зона Замфирова*
Борисав Станковић: *Кошћана, Тацана*
Светозар Ђоровић: *Зулумћар*
Јосип Франденрајх: *Граничари*
Брана Цветковић: *Максим*

Сѿрани ауѿори

А. Т. Аверченко: *Иѿра смрћу (Самрѿина иѿра)*
Ш. Аш: *Боѿ освейе*
О. Блументал – Г. Каделбург: *Код белоѿ коња, Злаѿни ѿейѿао*
П. Вебер и А. Н. Анкен: *Заједнички живоѿ*
Л. Вернеј: *Рођака из Варшаве (Теѿка из Варшаве)*
К. Гец: *Хокус-ѿокус*
И. Геци: *Дивљуша*
А. Д'Енери – Г. Лемоан: *Мајчин блаѿослов*
А. Дима: *Гроф Монѿе Крисѿо*
В. Иго: *Лукреција Борѿија*
Е. Кноблаух: *Фаун*
М. Ленђел: *Анѿонија*
П. Луиз: *Најуѿѿена*
А. Мар – М. Девалијер: *Какав оѿѿац ѿѿакав син*
Џ. Х. Менерс и Л. Мот: *Пеѿ, срце моје*
Ж. Б. П. Молијер: *Жорж Данден*
Ф. Молнар: *Иѿра у дворѿу, Лилиом*
Д. Никодеми: *Скамѿоло*
Нитер и Дарлеј: *Шоља ѿеја*
Х. Овен и Х. М. Вернон: *Мисѿер Ву*
П. Ото: *Царев ѿласник*
А. Савоар: *Осма жена*
В. Сарду: *Вешѿица*
Л. Н. Толстој: *Живи леѿ*
Е. Тот: *Сеоска лола*
Р. де Флер – Г. А. де Кајаве: *Буриданов маѿарац*
Ј. Хашек: *Добри војник Швејк*
Ф. Херцег: *Плава лисица*
Б. Шо: *Пиѿмалион*

Турнеја: Бачка Паланка, Бела Црква, Велики Бечкерек, Вршац, Модош (Јаша Томић), Нови Сад, Панчево, Перлез, Смедерево, Стари Итебеј, Тител, Чуруг

Дванаеста сезона
(1929/30)

Управа ДСНП

- председник: др Бранислав Борота
- потпредседник: др Петар Адамовић
- секретар: др Димитрије Кириловић
- благајник: Александар Попов
- суфлер: Евгеније Русанов

СНП

- управник: Жарко Васиљевић, затим в.д. управника Никола Динић
- секретар и деловођа: Станоје Душановић
- редитељи: Жарко Васиљевић, Стеван Јовановић, Димитрије Марковић
- редитељ опере: Николај Баранов
- диригент: Светолик Пашћан

*Чланови ђлумачког ансамбла
женски:*

Мара Бакаловић
Надежда Бандић Петровић
Даница Васиљевић (хонорарно)
Милица Динић
Љубица Драгић
Илинка Дубравчић Душановић
Љубица Јовановић
Хијацинта Харитоновић

мушки:

Милан Бандић
Никола Динић
Драгојевић (хонорарно)
Петар Дрндаревић (хонорарно)
Станоје Душановић
Стеван Јовановић
Ђорђе Козомора Босанчић
Лаза Лазаревић
Димитрије Марковић
Влада Милин
Поповић (статиста)
Светислав Савић
Светозаревић (реквизотер и статиста)

Љубиша Стојчевић
Јован Харитонович
Хинко Хинковић Оберндорф (хонорарно)

солистички ојере:
Ксенија Александровић
Надежда Архипова
Николај Баранов
А. Калинин
Глиша Миковић
С. Назор
Косана Павловић
Стјепан Писек
С. Поповић
Сергеј Фјодоров

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Ђидо*
Милован Глишић: *Подвала*
Јован Драгашевић: *Хајдук Вељко*
Јован Змај Јовановић: *Шаран*
Мирослав Крлежа: *Господа Глембајеви*
Јосип Кулунџић: *Мистериозни камић*
Тодор Манојловић: *Центрифугални играч*
Бранислав Нушић: *Госпођа министарка, Сумњиво лице, Пути око светиа,*
Народни посланик
Илија Округић Сремац: *Саћурица и шубара*
Петар Петровић Пеција: *Пљусак*
Стеван Сремац: *Зона Замфирова*
Стеван Сремац – В. М. Миљковић: *Ивкова слава*
Михаило Сретеновић: *Цар Ђира*
Борисав Станковић: *Кошћана*
Јован Стерија Поповић: *Покондирена шиква, Кир Јања, Родољубици*
Светозар Ђоровић: *Зулумћар*
Брана Цветковић: *Максим*

Страни аутори

Е. Блум и Р. Тоше: *Мадам Монџоден*
О. Блументал – Г. Кадалбург: *Код белог коња*
Е. Бризбар – Е. Нис: *Париска сиротиња*
Ђ. Верди: *Травијата*

Ж. Верн: *Царев џласник*
 Л. Вернеј: *Рођака из Варшаве (Тејка из Варшаве)*
 Х. М. Вернер и Х. Овен: *Мисџер Ву*
 Х. М. Вернон – Х. Овен: *Мандарин*
 Ж. Гастин – А. Феже: *Заједнички живоџ*
 К. Геџ: *Хокус – џокус*
 И. Геџи: *Дивљуџа*
 Б. Гранихштетен: *Орлов*
 В. Дрост: *Шоља џеја*
 В. Иго: *Лукреџија Борџија*
 В. Коло: *Оли Поли*
 М. Ленђел: *Антонија*
 Ш. Лукаџи: *Риђокоса*
 А. Мар – М. Девалијер: *Какав оџаџ џакав син*
 Х. Менерс и Л. Мот: *Пеџ, срџе моје*
 Ж. Б. П. Молијер: *Жорж Данден*
 Ф. Молнар: *Иџра у дворџу, Олимџија, Лилиом*
 Д. Никодеми: *Скамџоло*
 Ђ. Пучини: *Мадам Баџерфлај*
 С. Пшибишевски: *Снеџ*
 А. Савоар: *Осма жена*
 Е. Тот: *Сеоска лола*
 Р. де Флер – Г. А. де Кајаве: *Буриданов маџараџ*
 Л. Фодор: *Црквени миџи*
 Г. Хауптман: *Хелџа*
 Ј. Хашек: *Добри војник Швејк*
 Ф. Херџег: *Плава лисиџа*
 А. П. Чехов: *Медвед*

Турнеја: Ада, Велики Бечкерек, Вуковар, Госпођинџи, Жабалџ, Земун, Ириг,
 Крагујеваџ, Кула, Лађарак, Мол, Надаџ, Нови Сад, Нови и Стари Бечеј,
 Панчево, Перлез, Сента, Смедерево, Сомбор, Србобран, Сремска Митро-
 виџа, Сремски Карловџи, Стара Кањижа, Стара Пазова, Стари Бечеј,
 Стари Сиваџ, Суботиџа, Турија, Чуруг

Тринаеста сезона
 (1930/31)

Уџрава ДСНП

- председник: др Бранислав Борота
 - секретар: др Димитрије Кириловиђ

СНП

- управник: Радослав Рајко Веснић
- секретар: Стеван Добрић
- редитељи: Рајко Веснић, Никола Динић, Стеван Добрић, Милан Орловић, Виктор Старчић
- хоровора и капелник: Јарослав Војтеховски (хонорарно)
- сценограф: Марко Вебле (хонорарно)
- економ и благајник: Никола Динић
- суфлери: Лепосава Нишлић и Евгеније Русанов

Чланови злумачког ансамбла

женски:

Ирена Астрова
Бандић (и у опери)
Нада Бандић Петровић
Елка Биртић Миљуш Мацол
Нада Бркић
Вера Вебел (хонорарно)
Хијацинта Цинта Вугринчић Харитоновић
Каја Гавриловић Ђорђевић
Милица Динић (хонорарно)
Илинка Душановић
Олга Илић
Љубица Јовановић
Мица Јовановић (хонорарно)
Гордана Лазаревић (хонорарно)
Мара Орловић
Софија Цока Перић Пауновић
Дана Петровић
Милеса Поповић
Мерима Стојчевић (хонорарно)
Рахела Ферари (Рожа Фрајнд)
Евица Форманек (у опери)
Хертлингова

мушки:

Миодраг Аврамовић
Божидар Андрић Удвар
Милан Бандић (и у опери)
Мирко Војнић (дете, хонорарно)
Никола Динић
Стеван Добрић

Станоје Душановић
Лаза Јовановић
Стеван Јовановић
Фрања Клокочки
Димитрије Марковић (хонорарно)
Матић (статиста)
Владимир Милин
Милан Орловић
Петровић (и у опери)
Светислав Савић
Драгољуб Сотировић
Петар Спајић (хонорарно)
Виктор Старчић
Лака Стефановић (дете, хонорарно)
Љубиша Стојчевић
Јован Харитоновић

РЕПЕРТОАР

Домаћи ауџори

Сима Бунјић: *Кнез Брана*
Јанко Веселиновић – Брзак: *Драгомир Бидо*
Радослав Веснић: *Пуџем искушења, Брак из љубави*
М. Јаковљевић: *Тамо далеко*
Лаза Костић: *Максим Црнојевић*
Тодор Манојловић: *Центрифугални игач*
Душан Николајевић: *Преко мртвих*
Бранислав Нушић: *Пуџ око свеџа, Народни посланик*
Илија Округић Сремац: *Саџурица и џубара*
Јован Стерија Поповић: *Покондирена џиква*
Милан Предић: *Пуковник Јелић*
Стеван Сремац – В. Миљковић: *Ивкова слава*
Стеван Сремац – Сима Бунјић: *Зона Замфирова*
Михаило Сретеновић: *Цар Ђира*
Борисав Станковић: *Коџџана*
Лазар Стипић: *Пуџ од два до једноџа свеџа*
Пера Талетов: *Беоџрадска џрилоџија (Борац, Аве Марија, Живела џравда)*

Сиџрани ауџори

Аверченко: *Самрџџа иџра*
Л. Андрејеџ: *Дани нашеџ живоџа*
О. Блументал – Каделбург Г.: *Код белоџ коња*
Ђ. Верди: *Риџолеџо*

Л. Верне – Р. Блум: *Ја ње варам јер ње волим*
 Л. Вернеј: *Рођака из Варшаве (Тејка из Варшаве), Северна слиража, Мајчин*
блаослов
 А. Гернер: *Пејелуџа*
 Б. Гранихштетен: *Орлов*
 А. Дима: *Гроф Монје Кристио*
 В. Иго: *Лукреција Борција*
 Е. Калман – Л. Штајн – Б. Јенбах: *Кнеџиња чардаша (Силва)*
 Ш. Лукачи: *Рићокоса*
 В. Мајер – Ферстер: *Стири Хајделберг*
 Л. Менхерт: *Анионија*
 Ж. Б. П. Молијер: *Жорж Данден*
 Ф. Молнар: *Олимија*
 Б. С. Мом: *Свети йламен*
 Д. Никодеми: *Скамјоло*
 А. Николсон: *Тријуи венчани, Арбишева ружа*
 М. Пањол: *Тојаз*
 Х. Регине – Р. Штадлер – Б. Грин: *Мис чоколада*
 Е. Тот: *Сеоска лола*
 Л. Фодор: *Налив њеро*
 Л. Фодор: *Црквени миш*
 Б. Франк: *Комедија с бисером (Комедија с ђерданом)*
 Г. Хауптман: *Хелџа*
 Ф. Шуберт – М. Вилнер – Х. Рајнхерт: *Три девојчице*

Турнеја: Апатин, Бачка Паланка, Бела Црква, Београд, Велика Кикинда,
 Велики Бечкерек, Врбас, Вршац, Нови Сад, Сомбор, Суботица

Четрнаеста сезона (1931/32)

Управа ДСНП

- председник: др Бранислав Борота
- секретар: др Димитрије Кириловић

СНП

- управници: Никола Динић, Драгољуб Сотировић, Љубомир Петровић
- редитељи: Радослав Веснић, Никола Динић, Стеван Добрић, Матилда Краљ,
Петар Матић, Љубомир Петровић, Петар Христилић
- редитељ опере: Матилда Краљ
- сценарист: Бранко Татић

Чланови ансамбла

женски:

Ирена Астрова
Елка Биртић
Милица Динић
Олга Илић
Јања Јевтић
Матилда Краљ
Наташа Нешовић
Петрова (хонорарно)
Рахела Ферари
Хијацинта Цинта Вугринчић Харитонович

мушки:

Антић (хонорарно)
Драган Балковић
Живојин Вучковић (волонтер)
Иван Горски Хорак
Никола Динић
Фрања Клокочки
Милорад Мајић
Петар Матић
Милан Миљуш
Петровић (статиста)
Вукашин Пешић
Светислав Савић
Сајковић (хонорарно)
Драгољуб Сотировић
Бранко Татић
Петар Христилић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Јанко Веселиновић: *Тидо*
Радослав Веснић: *Пућем искушења*
Милован Глишић: *Подвала*
Лаза Костић: *Максим Црнојевић*
Душан Николајевић: *Преко мртвих*
Бранислав Нушић: *Пућ око светља, Пројекција, Народни посланик, Кнез*
Иво од Семберије, Госпођа министарка
Илија Округић Сремац: *Шокица, Саћурица и шубара*
Д. Срб: *Заљубљено*

Стеван Сремац: *Зона Замфирова, Ивкова слава*
Михаило Сретеновић: *Цар Ћира, Пејелеуџа*
Борисав Станковић: *Кошћана*
Јован Стерија Поповић: *Кир Јања, Београд некад и сад, Покондирена њива,
Зла жена*
Стефан Стефановић: *Смрт Уроша V*
Пера Талетов: *Београдска њрилоџија (Борац, Аве Марија, Живела њравда)*
Лукујан Тривунов Бранковић: *Шах-шех*
Коста Трифковић: *Избирачица*
Светозар Ћоровић: *Зулумћар*
Милош Цветић: *КараЂорђе*

Сћрани аућори

Л. Андрејев: *Дани нащеџ живоџа*
Ф. Арнолд – Е. Бах – В. Коло: *Оли Поли*
Р. Блум – Ф. Ротер – Р. Ервин: *Ја ње варам јер ње волим*
О. Блументал и Г. Каделбург: *Код белоџ коња*
Ф. Брун: *Комедија с бисером*
Ј. Вален: *Последњи лорд*
А. Гернер: *Пејелеуџа*
Б. Гранихштетен: *Орлов*
В. Грин – Х. Регине – Штадлер: *Мис чоколада*
П. Жералди: *Кад бих хћела*
Х. Ибзен: *Габријел Боркман*
Б. Конерс: *Рокси*
Лечицки: *Школа*
Л. Маршан – А. Савоар: *И њихова љубав*
Ж. Б. П. Молијер: *На силу женидба, Школа за мужеве*
В. С. Мом: *Свеџи џламен*
Д. Никодеми: *Скамџоло*
А. Николсон: *Триџуџ венчани*
М. Пањол: *Тоџаз*
Е. Реј: *У новој кожи, Кихова љубав*
П. Рише: *Заљубљена жена*
Е. Тот – С. Дескашев: *Сеоска лола*
Л. Фодор: *Налив џеро*
Ф. Шуберт – Велнер – Рахерт: *Три девојчице*

Турнеја: Бела Црква, Велики Бечкерек, Вршац, Кикинда, Крагујевац, Нови Бечеј, Нови Сад, Панчево, Сента, Смедерево, Сомбор, Србобран, Сремски Карловци, Стари Бечеј, Суботица

Петнаеста сезона
(1932/33)

Управа ДСНП

- председник: др Бранислав Борота
- потпредседник: др Петар Адамовић
- секретар: др Димитрије Кириловић

СНП

- управници: Љубомир Петровић, Александар Верешчагин, Никола Динић
- секретар: Горчило Николић
- редитељи: Александар Верешчагин, Никола Динић, Петар Матић, Петар Христилић
- сценограф: Жарко Моачанин

Чланови ансамбла

женски:

Хијацинта Цинта Вугринчић Харитоновић
Милица Динић
Олга Илић
Јања Јевтић
Паула Јесић
Љубица Левак
Елка Миљуш
Злата Николић
Ивона Петри
Дана Петровић
Пава Слука Рајичић Алмажановић
Рахела Ферари
Маја Штефанек

мушки:

Раденко Алмажановић
Александар Верешчагин (син)
Никола Динић
Ђорђе Козомара-Босанчић
Лаза Лазаревић
Драгутин Левак
Петар Матић
Владимир Милин
Милан Миљуш
Жарко Моачанин
Горчило Николић

Светислав Савић
Драгољуб Сотировић
Јован Харитоновић
Петар Христилић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Лукијан Тривунов Бранковић: *Шах – шех*
Јанко Веселиновић: *Хајдук Сџанко, Бидо*
Иво Војновић: *Смрт мајке Јузовића*
Милован Глишић: *Два цванцика, Подвала*
Јаков Игњатовић: *Вечити младожења*
Милоје Коча: *Миш, На своме огњицију, Домаћи учитељ*
Д. Николајевић: *Преко мртвих*
Бранислав Нушић: *Госпођа министарка, Мистер долар, Пројекција, Раско*
Немањин, Пути око свешта, Народни посланик, Београд некад и сад, Кајлар
Милоје
Илија Округић Сремац: *Шокица, Саћурица и шубара*
Љубомир Петровић: *Уважени предавач, Загрљај*
Петар Пеција Петровић: *3: 1, Плусак*
Јован Стерија Поповић: *Кир Јања, Зла жена, Женидба и удадба*
Милан Предић: *Три Сџанковића*
Јован Рајковић: *Алдеји*
Д. Срб: *Заљубљено*
Стеван Сремац: *Зона Замфирова, Ивкова слава*
Михаило Сретеновић: *Пейелуџа*
Борисав Станковић: *Кошћана*
Стефан Стефановић: *Смрт Уроша V*
Лазар Стипић: *Пути од два до једног свешта, Измишљене прејреке*
Коста Трифковић: *Чеситијам*
Светозар Ђоровић: *Зулумћар*
Милош Цветић: *КараЂорђе*

Сџрани аутори

О. Блументал и А. Каделбург: *Код белог коња*
А. Гернер: *Пейелуџа*
И. Геци: *Дивљуша*
А. Дима (отац): *Кин (Теџоба, Мука)*
О. И. Димов: *Љубав Ане Александровне*
Ф. Достојевски: *Идиот*
Ш. Ф. Диманоар и А. Д'Енери: *Кајлар Милоје*
Х. Ибзен: *Габријел Боркман*

А. Клабунд (Алфред Хенешке): *X. Y. Z.*
 Б. Конерс: *Рокси*
 Ш. Лукач: *Риђокоса*
 Л. Маршан – А. Савоар: *Пред смрћу*
 Ж. Б. П. Молијер: *Жорж Данден, Женидба на силу, Уображени болесник, Школа за мужеве*
 Ф. Молнар: *Олимпија, Неко*
 С. Мом: *Свеји йламен*
 А. Николсон: *Тријуи венчани*
 К. Оберњак: *Ђурађ Бранковић*
 Е. Пајрон: *Миц*
 М. Пањол: *Тојаз*
 Е. Реј: *У новој кожи*
 П. Рише: *Заљубљена жена*
 А. Савоар: *Осма жена*
 В. Сарду: *Вејица, Присни йријайељи*
 Софокле: *Анйигона*
 Е. Тот: *Сеоска лола*
 У. Фалена: *Последњи лорд*
 Л. Фодор: *Налив йеро, Пољубац йред огледалом*
 Б. Франк: *Ђура у чаши воде*
 А. Чехов: *Соба бр. 6 (Чезња за идеалом)*
 В. Шекспир: *Богојављенска ноћ, Сан лейње ноћи*
 Ф. Шилер: *Сйлейка и љубав*
 Б. Шо: *Кућевласник*
 О. Штраус: *Последњи валцер*

Непознати аутори: *Неко, Сйорйисйи*

Турнеја: Александрово, Бела Црква, Велика Кикинда, Велики Бечкерек,
 Вршац, Елемир, Јаша Томић, Кумане, Меленци, Нови Бечеј, Нови Сад,
 Панчево, Перлез, Смедерево, Стара Пазова, Тител

Шеснаеста сезона (1933/34)

Уйрава ДСНП

- председник: др Радослав Илијћ

- секретар: др Димитрије Кириловић

СНП

- управник: Риста Спиридоновић
- артистички управник: Александар Верешчагин
- редитељи: Жарко Васиљевић, Александар Верешчагин, Петар Матић, Риста Спиридоновић
- диригент: Људевит Ујhazi

Чланови ансамбла

женски:

Загорка Ђурић
Јања Јевтић
Паула Јесић
Љубица Левак
Елка Миљуш
Злата Николић
Ивона Петри
Милица Спиридоновић
Рахела Ферари
Маја Штефанек

мушки:

Раденко Алмажановић
Лазар Богдановић (хонорарно)
Милан Вујновић
Реља Ђурић
Сретен Красић
Лаза Лазаревић
Анатолиј Маслов
Петар Матић
Владимир Милин
Милан Миљуш
Горчило Николић
Милош Паунковић
Светислав Савић
Риста Спиридоновић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Нико Бартуловић: *Биједна Мара*
Милан Беговић: *Американска јахџија у сјилијској луци*
Јанко Веселиновић: *Хајдук Сџанко*
Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Ђидо*

Иво Војновић: *Госѿора са сунцокреѿом*
 Милован Глишић: *Два цванѿика*
 Бранислав Нушић: *Госѿођа минисѿарка, Народни ѿосланик, Мисѿер долар,*
Беођрад некад и сад, Пуѿи око свеѿа, Кайлар Милоје
 Милан Огризовић: *Хасанађиница*
 Илија Округић Сремац: *Шокица*
 Стеван Сремац: *Зона Замфирова*
 Милан Предић: *Три Сѿанковића*
 Борисав Станковић: *Коѿѿана*
 Стефан Стефановић: *Смрѿи Уроѿа V*

Сѿрани ауѿори

Ш. Аш: *Бођ освейѿе*
 Ш. Бирх Пфајфер: *Звонар Бођородичине цркве*
 Л. Буш – Фекете: *Трафика њене екселенѿије*
 А. Д’Енери – Ш. Ф. Диманоар: *Кайлар Милоје*
 А. Дима (отац): *Кин*
 Ф. М. Достојевски: *Идиоѿи*
 Л. Зилахи: *На ѿрећем сѿрайѿу (Жар ѿѿица)*
 А. Клабунд (Алфред Хенешке): *X. Y. Z.*
 Ф. Молнар: *Неко*
 В. С. Мом: *Брачна маѿемаѿика*
 М. Мореј (по Ч. Дикенсу): *Давид Којерфилд*
 Д. Никодеми: *Скамѿоло*
 Л. Николајевич: *Урванѿев Марусја*
 М. Пањол: *Тоѿаз*
 А. Савоар: *Осма жена*
 Софокле: *Анѿиѿона*
 Л. Н. Толстој: *Ана Карењина*
 Е. Тот: *Сеоска лола*
 У. Фален: *Последњи лорд*
 Л. Фодор: *Пољубац ѿред ођледалом*
 А. П. Чехов: *Три сесѿре*
 В. Шекспир: *Бођојављенска ноћ*
 Ф. Шилер: *Сѿлейка и љубав*
 Б. Шо: *Кућевласник*

Турнеја: Бачка Паланка, Велики Бечкерек, Нови Сад, Сента, Сомбор, Србо-
 бран, Стари Бечеј, Суботица

Седамнаеста сезона
(1934/35)

Управа ДСНП

- председник: Радослав Илић
- секретар: Марко Вилић

СНП

- управник: Жарко Васиљевић
- артистички управник: Драгољуб Сотировић
- главни редитељ: Александар Верешчагин
- редитељи: Димитрије Марковић, Радомир Павичевић, Милош Рајчевић, Драгољуб Сотировић
- сценограф: Миленко Шербан
- сценарист: Анатолиј Маслов

*Чланови ђлумачког ансамбла
женски:*

Каја Ђорђевић
Божица Казазовић
Богданка Костић
Злата Николић
Драга Павичевић
Милена Петровић
Радмила Петровић
Косара Рајчевић
Рахела Ферари

мушки:

Момир Андрић
Васа Ивановић
Св. Јовановић (хон.)
Есад Казазовић
Ђорђе Козомара
Димитрије Марковић
Владимир Милин
Петар Милосављевић
Горчило Николић
Радомир Павичевић
Јован Петровић
Бошко Петровић Пишталo (дете, хон.)

Милош Рајчевић
Ото Румпф (дете, хон.)
Светислав Савић
Бошко Сарић (хон.)
Драгољуб Сотировић
Исидор Станишић (хон.)
Никола Стојановић

РЕПЕРТОАР

Домаћи ауџори

Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Бидо*
Бранислав Нушић: *Сумњиво лице, Пројекција, Ожалошћена њородица, Пућ око свеџа, Госџођа минисџарка, Народни џосланик, Кнез Иво од Семберије*
Милан Огризовић: *Хасанаџиница*
Петар Петровић Пеџија: *Пљусак, 3: 1 (Жена са џри мужа)*
Стеван Округић Сремаџ: *Шокица*
Стеван Сремаџ – Сима Бунић: *Зона Замфирова*
Борисав Станковић: *Коџџана*
Светозар Ћоровић: *Зулумћар*
Јосип Фрајденрајх: *Граничари*
Алекса Шантић: *Под маџлом*

Сџрани ауџори

Ш. Аш: *Боџ освейџе*
Ш. Бирх Пфајфер: *Звонар Боџородичине цркве*
А. Бисон: *Госџора Икс*
Е. Брозбар – Е. Нис: *Париска сирџџиња*
В. Сарду: *Тоска*
С. Гајер: *Једна фина дама*
А. Д'Енери – Е. Корман: *Две сирџџице*
Ж. Девал: *Товариџџ*
Ш. Лукачи: *Рићокоса*
Л. Фодор: *Једна жена лаже*
К. Шенхер: *Жена саџана*

Турнеја: Нови Сад, Панчево

Осамнаеста сезона
(1935/36)

Управа ДСНП

- председник: Радослав Илић
- секретари: Жарко Васиљевић, затим Марко Вилић

СНП

- управник: Драгољуб Сотировић
- секретар: Станоје Душановић
- директор Дrame: Жарко Васиљевић
- главни редитељ: Александар Верешчагин
- редитељи: Станоје Душановић, Ђорђе Козомара, Борис Кривецки (хоно-
рарно), Димитрије Марковић, Драгољуб Сотировић,
- сценарист: Анатолиј Маслов
- сценографи: Миленко Шербан, Сава Рајковић
- суфлер: Јован Ковачевић
- благајник: Љубица Кременовић Недељковић

Чланови ансамбла

женски:

Мара Грбић (хон.)
Илинка Душановић
Љубица Ђокић
Лила Јовановић (к. г.)
Љубица Јовановић
Злата Ковачевић (хон.)
Љубица Левак Красић
Вера Милин
Мери Можњак (хон.)
Злата Николић
Мицика Оливијери Илић (к. г.)
Радмила Петровић
Љубица Поповић (стат.)
Драга Спасић (к. г.)
Олга Стојадиновић Репак
Жанка Стокић (к. г.)
Рахела Ферари
Мица Шекулин

мушки:

Ђорђе Бендер (хон.)
Александар Верешчагин

Миливој Вукасовић (вол.)
 Стеван Грбић
 Станоје Душановић
 Влада Ђорђевић
 Васа Ивановић
 Св. Јовановић (хон.)
 Витомир Качаник
 Јован Ковачевић
 Љубиша Ј. Ковачевић (дете, хон.)
 Ђорђе Козомара
 Душан Кременовић
 Лајош Лајнер
 Димитрије Марковић
 Анатолиј Маслов
 Владимир Милин
 Добрица Милутиновић (к. г.)
 Горчило Николић
 Душан Раденковић (к. г.)
 Салко Репак
 Светислав Савић
 Бошко Сарић (хон.)
 Драгољуб Сотировић
 Никола Стојановић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Б. Беговић: *Између јуче и сујера*

Милан Беговић: *Американска јакџа у Силијској луци, Пусилолов ђед вра-
џима*

Љубинка Бобић: *Наџи манири*

Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Ђидо*

Радослав Веснић: *Госџодарски дом*

Иво Војновић: *Смрџ мајке Јуџовића*

М. Димитријевић: *Рачуни*

Р. Драинац: *Кућа број 3*

Владимир Велмар Јанковић: *Срећа А. Д.*

Ј. Косор: *Пожар сџрасџи*

Лаза Костић: *Максим Црнојевић*

Мирослав Крлежа: *Вучјак*

Петар Крстоношић: *Ускочница*

К. Месарић: *И у наџем ѓраду*

Ранко Младеновић: *Сџрах од верносџи*

С. Никачевић: *Србија се умирићии не може*
Д. Николајевић: *Волџа, Волџа*
Бранислав Нушић: *Ујеж, Народни њосланик, Ожалоџћена њородица, Кнез
Иво од Семберије, Госџођа минисџарка, Свиђа, Аналфабеџа, Пуџи око
свеџа, Сумђиво лице, Обичан човек*
Илија Округић Сремац: *Шокица, Сађурица и џубара, Илуминаџија на селу*
Петар Петровић Пеџија: *Кад џо не сме нико знаџи, Мрак, Пљусак, Ослобо-
ђење Косџе Шљуке*
Борисав Станковић: *Коџџана*
Јован Стерија Поповић: *Кир Јађа*
Коста Трифковић: *Школски надзорник, Љубавно џисмо*
Светозар Ђоровић: *Зулумђар*
Б. Ђосић: *Силе*
Милош Цветић: *КараЂорђе*
Д. Цветковић: *Моје село*
Алекса Шантић: *Под мађлом*

Сиђрани ауџиори
Ф. Арнолд – Е. Бах: *Ура, синчић*
Ш. Бирх Пфајфер: *Звонар Бођородичине цркве*
Е. Борош: *Слеџи џрозор*
К. Вотел: *Наџи џођа код бођаџиих*
С. Гајер: *Оџмена дама*
А. Д'Енери – Е. Кормон: *Две сиройџице*
Ф. М. Достојевски: *Злочин и казна*
В. Катајев: *Пуџем цвеђа, Милион мука*
С. Л. Костов: *Големанов*
В. С. Мом: *Кобно џисмо*
Д. Никодеми: *Скамџоло*
В. Сарду: *Тоска*
Е. Сиглигети: *џиђанин*
Е. Тот: *Сеоска лола*
Л. Урванцов: *Марусја*
Л. Фодор: *Пољубаџ џред ођледалом*

Турнеја: Вршац, Нови Сад, Сента, Суботица

Деветнаеста сезона
(1936/37)

Уђрава ДСНП

- председник: Радослав Илиђић
- секретар: Марко Вилић

СНП

- управници: Драгољуб Сотировић (до 5. 11. 1936), затим в. д. управника Станоје Душановић (од 5. 11. 1936. до 1. 5. 1937)
- секретари: Станоје Душановић (до 5. 11. 1936), затим Миладин Вилић (од 5. 11. 1936. до 1. 5. 1937)
- редитељи: Станоје Душановић, Ђорђе Козомара, Витомир Качаник, Драгутин Левак, Димитрије Марковић, Драгољуб Сотировић
- сценаристи: Ђорђе Бендер, Анатолиј Маслов
- суфлер: Јован Ковачевић
- благајници: Љубица Кременовић (до 5. 11. 1936), Вера Јерковић (од 5. 11. 1936. до 1. 1. 1937), Виолета Кушевић (од 1. 1. 1937. до 1. 5. 1937)

Чланови ансамбла

женски:

Е. Белић (члан један месец)
Бисерка Душановић (дете, хон.)
Илинка Душановић
Љубица Ђокић
Милена Ђорђевић
Љубица Ивановић
Вера Јерковић (хон.)
Рина Јуришић Пијачерев (хон.)
Божица Казазовић
Гордана Ковачевић (дете, хон.)
Злата Ковачевић
Љубица Кременовић Недељковић (хон.)
Виолета Кушевић
Мара Ланер
Мери Можњак
Дубравка Нешовић (дете, хон.)
Наташа Нешовић
Јулија Пејновић
Мица Шекулин

мушки:

Б. Бајић (хон.)
Ђорђе Бендер (хон.)
Славко Ботић (хон.)
Стеван Букинац (хон.)
Станко Буханац
Миладин Вилић
Војислав Виловац

Илија Дрндаревић (дете, хон.)
 Мирко Дрндаревић (хон.)
 Петар Дрндаревић (хон.)
 Јевто Душановић (дете, хон.)
 Станоје Душановић
 Александар Ђорђевић
 Бранко Ђорђевић (хон.)
 Васа Ивановић
 Есад Казазовић
 Витомир Качаник
 Јован Ковачевић
 Ђорђе Козомара
 Васа Којић (вол.)
 Душан Кременовић
 Драгутин Левак
 Милорад Мајић
 Димитрије Марковић
 Анатолиј Маслов
 Владимир Милин
 Н. Митровић (хон.)
 Ј. Павловић (хон.)
 Јордан Пешић
 Бошко Сарић (хон.)
 Драгољуб Сотировић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Ђидо*
 Петар Кочић: *Јазавац пред судом*
 Петар Крстоношић: *Ускочница*
 Бранислав Нушић: *Пути око свейта, Ујеж, Ожалошћена породица, Госпођа министарка, Сумњиво лице, Кнез Иво од Семберије, Пројекција, Др, Београд некад и сад*
 Илија Округић Сремац: *Шокица, Саћурица и шубара*
 Петар Петровић Пеција: *Мрак, 3: 1, Ослобођење Косије Шљуке, У навиљцима*
 Јован Стерија Поповић: *Покондирена џиква*
 Драгољуб Сотировић: *Ајошеоза*
 Стеван Сремац: *Ивова слава*
 Стеван Сремац – Сима Бунјић: *Зона Замфирова*
 Михаило Сретеновић: *Цар Ђира*
 Борисав Станковић: *Кошћана*
 Светозар Ђоровић: *Зулумћар*

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Основано 1861 године

НОВИ САД

Основано 1861 године

Претстава у Сомбору 20

76 ПОЗОРИШНА СЕЗОНА
Претстава 28

Вечерња претстава 16

У уторак 27-ог октобра 1936 године
у Градском позоришту
ВЕЧЕРЊА ПРЕТСТАВА

Ожалошћена породица

Комедија у 3 чина од Б. Нушића.

Режира: Душановић Ст.

Л И Ц А :

Агатон, средњи начел. у пензији	Душановић Станоје
Тавасије, трговац	Ивановић Василије
Прока, општински чиновник	Милин Владимир
Трифун, незапослени грађанин	Казановић Есад
Мића	Ђорђевић Александар
Др. Петровић, адвокат	Качаник Витомир
Симки, Агатонова жена	Јовановић Ш. Љубица
Вида, Тавасијева жена	Пејновић Јузија
Гива, Прокина жена	Нешовић Наталија
Сарка, удовица	Душановић Илинка
Тетка	Ковачевић Злата
Даница	Ђорђевић Милена

Догађа се сванад и свуда

ЦЕНЕ МЕСТА: Партер I ред 12 динара, II ред 10 динара. Ложа у партеру: једно место 12 динара.
Ложа на галерији једно место 10 динара. — Галерија 3 динара.

Улазнице се продају само на позоришној благајни и то сваког дана
од 10 до 12 и од 3 до претставе.

Почетак претставе тачно у 8-30 часова увече
Позориште се греје

Јосип Фрајденрајх: *Граничари*
Милош Цветић: *КараЂорђе*
Алекса Шантић: *Под маџлом*

Стирани ауџори

Ф. Арнолд – Е. Бах: *Ура, синчић; Одгођена прва брачна ноћ; Шпанска мува*

Ф. Арнолд и Е. Бах: *Шпанска мува*

Ш. Бирх Пфајфер: *Звонар Бољородичине цркве*

А. Бисон: *Госпођа Икс*

Борањски: *Беџиџија*

Е. Бризбар – Е. Нис: *Париска сиротиња*

К. Вотел: *Наџ љоја код баџаџиџа*

С. Гајер: *Служа као барон (Мала комедија), Велико изненађење*

Г. Грин: *Концејисмо*

А. Д’Енери – Кормон Е.: *Две сиротице*

А. Дима (син): *Господин Алфонзо*

Ф. Достојевски: *Злочин и казна*

Х. Ибзен: *Авејџи*

С. К. Лазаров: *Скакавци*

М. Ленрел: *Тајфун*

Ф. Молнар: *Баво*

А. Николсон: *Тријуџи венчани*

М. Пањол: *Тојаз*

М. Прага: *Алилуја*

Ле Сек: *Љубав и жрџива*

Е. Тот – С. Дескашев: *Сеоска лола*

Е. Хопвуд: *Узоран муж*

К. Чапек: *Бела болесџи*

Турнеја: Ада, Банатски Кнежевац, Бачко Градиште, Бачко Петрово Село,
Бела Црква, Вршац, Мол, Нови Сад, Панчево, Пожаревац, Сента, Смедер-
рево, Сомбор, Србобран, Стари Бечеј, Турија, Црепаја

Двадесета сезона
(1937/38)

Секција НПДБ

(Централа: управник: Марко Малетин)

Драматург: Жарко Васиљевић

Благајник: Драган Миленковић

Економ: Драгомир Кранчевић

Сценографи: Миленко Шербан, Владимир Жедрински, к. г.
Диригенти: Рихард Шварц (хон.), Љубомир Ђ. Димитријевић (хон.)
Секретар: Љубомир Рајчић Чврга
Редитељи: Александар Верешчагин, Бранко Гавела, к. г., Фердо Делака, Драгомир Кранчевић, Раша Плаовић, к. г., Томислав Танхофер, Анђелко Штимац, к. г.)
- вођа и главни редитељ: Александар Верешчагин
- суфлери: Јован Ковачевић, Јосип Јукић
- техничко особље: Петар Дрндаревић, Савета Дрндаревић

Чланови глумачког ансамбла

женски:

Мери Вилић
Милена Ђорђевић
Љубица Јовановић
Гордана Ковачевић (хон.)
Злата Ковачевић
Љубица Красић Левак
Љубица Лазарева
Наташа Нешовић
Олга Стојадиновић Репак
Вукосава Фазловски
Злата Чокановић

мушки:

Раденко Алмажановић
Станко Буханац
Миладин Вилић
Васа Ивановић
Сима Јанићевић
Јосип Јукић
Ђорђе Козомара Босанчић
Милорад Мајић Крка
Владимир Милин
Петар Милосављевић
Милутин Мирковић
Светислав Савић
Александар Сикорски
Љубиша Стојчевић
Милутин Томић
Фреди Фазловски

РЕПЕРТОАР

Исти као и у Првој трупи, изузев:

Домаћи аутори

Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Ђидо*

Милован Глишић: *Подвала*

Бранислав Нушић: *Др, Пуи око свеиџа, Покојник*

Илија Округић Сремац: *Шокица*

Јован Стерија Поповић: *Кир Јања*

Борисав Станковић: *Кошћана*

Сирани аутори

Л. Андрејев: *Дани нащеџ живоиџа*

А. Батај (по Толстоју): *Васкрсење*

А. де Бенедети: *Два иуцеиџа црвених ружа*

Е. Бороша: *Слеи ирозор (Тамница)*

Ф. Л. Буш: *Из љубави недовољно*

В. Вернер: *Људи на санџи*

М. Горки: *Васа Железна*

Е. Ч. Карпентер: *Триуи оиџа*

Ф. Молнар: *Делила*

Г. де Мопасан: *Пјер и Жан*

Е. Тот – С. Дескашев: *Сеоска лола*

Л. Урванцов: *Марусја*

Л. Фодор: *Маиура, Једна жена лаже*

К. Чапек: *Бела болесџи*

Турнеја:

Бела Црква, Вршац, Кнежевац, Крагујевац, Панчево, Сента, Сомбор, Стари Бечеј

Двадесет прва сезона
(1938/39)

Управа ДСНП

- председник: Радослав Илијћ

- секретар: Марко Вилић

СНП

- управник: Драгољуб Сотировић

- редитељи: Димитрије Марковић, Радомир Плаовић, Драгољуб Сотировић

- сценограф: Миленко Шербан

Чланови ђлумачког ансамбла

женски:

Ксенија Бабић
Савета Беатовић
Љубинка Бобић (к. г.)
Мери Вилић
Нада Ворни
Милица Јанићијевић
Ковиљка Колашинчев
Љубица Лазарева
Наташа Нешовић
Мара Павловић Зељковић
Божана Филиповић
Злата Чокановић

мушки:

Раденко Алмажановић
Александар Верешчагин
Јован Виловац
Радоје Гојчић
Васа Ивановић
Ђорђе Козомара
Станко Колашинац
Душан Кременовић
Лаза Лазаревић
Милорад Мајић
Димитрије Марковић
Владмир Милин
Петар Милосављевић
Милутин Мирковић
Светислав Савић
Никола Смедеревац
Драгољуб Сотировић
Милутин Томић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Јанко Веселиновић – Драгомир Брзак: *Ђидо*

Милован Глишић: *Подвала*

Свет. и М. Никачевић: *На леђима јежа*

Бранислав Нушић: *Ожалошћена ѱородица, Аналфабејѱа, Покојник, Др, Пуѱ
око свеѱа*

Илија Округић Сремац: *Шокица*
Радомир Раша Плаовић – Милан Ђоковић: *Расиџанак на мосџу, Вода са џланине*
Јован Стерија Поповић: *Кир Јања*
Борисав Станковић: *Кошџана*
Коста Трифковић: *Школски надзорник*
Павле Шебешћан: *Евица у џраду*
Младен Широла: *Дуџоња, Видоња и Трбоња*

Сиџрани ауџори

Е. Борош: *Слеџи џрозор*
Т. Брандон: *Карлова џеџка*
В. Вернер: *Људи на саниџи*
М. Глезер: *Признање*
К. Голдони: *Слуџа двају џосџодара*
Ч. Дикенс: *Цврчак на оџњиџиџу*
А. Д'Енер – Ш. Ф. Диманоар: *Кайлар Милоје*
Ф. М. Достојевски: *Браћа Карамазови*
А. Жери: *На џесџом сиџаџу*
Ж. де Летрез: *Буцов*
Ф. Мар: *Признање*
Ж. Б. П. Молијер: *Госџодин од џурсоњака*
Д. Никодеми: *Скамџоло*
Л. Н. Толстој: *Живи леџи*
Е. Тот: *Сеоска лола*
Л. Фодор: *Умеџници, Маџура*
Ф. Херцег: *Последњи џлес*
П. Шурек: *Улични свирачи*

Турнеја: Велика Кикинда, Крагујевац, Пожаревац, Смедерево

Двадесет друга сезона
(1939/40)

Уџрава ДСНП

- председник: Радослав Илиџ
- секретар: Марко Вилић

СНП

- управник: Драгољуб Сотировић
- редитељи: Александар Верешчагин, Ђорђе Козомара, Димитрије Марковић, Драгољуб Сотировић, Павле Шебешћан (к. г.)
- сценограф: Миленко Шербан

*Чланови ђлумачког ансамбла
женски:*

Злата Андрић
Ксенија Бабић
Љубинка Бобић (к. г.)
Марија Верешчагин
Мери Вилић
Илинка Душановић (к. г.)
Ружа Кранчевић (к. г.)
Љубица Кременовић
Љубица Лазарева
Мара Орловић
Мара Павловић
Радмила Петровић
Дивна Радић (к. г.)
Иванка Рунић (к. г.)
Ксенија Сибирјакова
Олга Филиповић
Злата Чокановић

мушки:

Раденко Алмажановић
Ђорђе Бендер
Станко Бурза
Јован Виловац
Станоје Душановић (к. г.)
Миливоје Живановић (к. г.)
Васа Ивановић
Ђорђе Козомара
Душан Кременовић
Лаза Лазаревић (к. г.)
Димитрије Марковић
Добрица Милутиновић (к. г.)
Милан Миљуш
Милутин Мирковић
Горчило Николић
Стеван Павловић (к. г.)
Светислав Савић
Драгољуб Сотировић

РЕПЕРТОАР

Домаћи ауијори

Владимир Велмар Јанковић: *Грађанска комедија*

Петар Кочић: *Јазавац ијред судом*

Гостовање у Сремским Карловцима

У среду, 20 децембра 1939 године

У дворани Хотела „ШАРАНОВИЋ”

Конференција г. Вилића Марка, директора гимназије у пензији

Г-ђица **ЉУБИНКА БОБИЋЕВА**, чланица београдског Народног позоришта играће као гост из љубави према Српском Народном позоришту, насловну улогу Скамполо

СКАМПОЛО

комедија у 3 чина од Д. Никодемија. — Редитељ: г. Сотировић Драгољуб.

ЛИЦА:

Тито Сакн	—	—	—	—	г. Марковић Димитрије
Џулио Берини	—	—	—	—	г. СОТИРОВИЋ ДРАГОЉУБ
Ернесто, келнер	—	—	—	—	г. Виловац Јован
Џиљони	—	—	—	—	г. Кременовић Душан
Непознати господин	—	—	—	—	г. Ивановић Василије
Емилија Берини	—	—	—	—	гђа Вилић Мери
Франка	—	—	—	—	гђа Павловић Мара
Скамполо	—	—	—	—	гђа БОБИЋ ЉУБИНКА, као гост

ЦЕНЕ МЕСТА: Круг 12 дин.; I место 10 дин.; II место 8 дин.; III место 6 дин.; стајање 3 дин.; ђаци 2 дин.; балкон 4 дин.

Улазнице се продају на позоришној благајни.

Почетак претставе тачно у 8 часова увече.

У 3 часа по подне **КИР ЈАНЈА** претстава за ђаке. Главну улогу као гост играће г. Лазаревић Лазар. Редитељ г. Сотировић Драгољуб, управник позоришта.

Умољена се поштована публика да на претставе долази тачно у одређено време.

М. Милошевић: *Ауџомай*
Влада Миљушковић – Јован Геџ: *Моји Бейићи*
Бранислав Нушић: *Сумњиво лице, Аналфабейџа, Обичан човек, Госпођа министарка*
Јован Стерија Поповић: *Покондирена џиква, Кир Јања*
Борисав Станковић: *Кошџана*
Коста Трифковић: *Школски надзорник*
Павле Шебешћан: *Вечна младосџ*

Сџрани ауџори

И. Бекефи и А. Штела: *Госпођа џолаже майџуру*
Ј. Бокаји: *Рђава жена*
В. Вернар: *Нови људи*
Ф. Молнар: *Иџра у замку*
Д. Никодеми: *Скамџоло*
Л. Пирандело: *Хенрих IV*
С. Пуљезе: *Јунак*
И. Стодола: *Каријера Јоџка Пучика*
А. Хинрихс: *Росуља*
А. П. Чехов: *Медвед*
Ф. Шилер: *Силеџка и љубав*

Турнеја: Нови Сад, Сента, Србобран, Сремски Карловци, Стари Бечеј и у многим другим местима данашње Војводине

Двадесет трећа сезона
(1940/41)

Уџрава ДСНП

- председник: др Радослав Илиџ
- секретар: Марко Вилић

СНП

- управник: Драгољуб Сотировић
- редитељи: Александар Верешчагин, Јован Геџ (к. г.), Јован Јеремић, Димитрије Марковић, Драгољуб Сотировић, Павле Шебешћан
- сценограф: Миленко Шербан

*Чланови џлумачкоџ ансамбла
женски:*

Злата Андрић
Ксенија Бабић
Мери Вилић

Милена Гојкић
Илинка Душановић (к. г.)
Мерима Козомара
Ружа Кранчевић (к. г.)
Дивна Радић (к. г.)
Иванка Рунић (к. г.)
Милица Спиридоновић
Олга Филиповић
Злата Чокановић

мушки:

Раденко Алмажановић
Станоје Душановић (к. г.)
Миливоје Живановић (к. г.)
Васа Ивановић
Јован Јеремић
Лаза Лазаревић (к. г.)
Димитрије Марковић
Владимир Милин
Добрица Милутиновић (к. г.)
Милутин Мирковић
Стеван Павловић (к. г.)
Светислав Савић (к. г.)
Томислав Тасић
Милутин Томић

РЕПЕРТОАР

Домаћи аутори

Љубинка Бобић: *Породица Бло*
Јован Геџ: *Црни и бели циџани*
Мирослав Крлежа: *У аџонији*
Бранислав Нушић: *Проекција*
Милорад М. Петровић: *Чучук Сџана*
Радомир Раша Плаовић – Милан Ђоковић: *Кад је среда њеџак је*
Јован Стерија Поповић: *Покондирена џиква*
Борисав Станковић: *Коџџана*
Павле Шебешћан: *Проџнани*

Сџрани аутори

И. И. Мјасницки: *Чикина кућа*
К. А. Пиже: *Срећни дани*
Л. Пирандело: *Хенрик IV*
В. Сарду – Е. Моро: *Мадам Сан Жен*

Турнеја: Нови Сад, Тител

* * *

Прво стално српско професионално позориште, Српско народно позориште, у времену између два светска рата било је суочено са (великим) изазовима тога „новог доба“. Створено као приватна иницијатива у „туђинској“ држави, ово позориште сада, у новој – „својој“ земљи, изгубило је (национални) примат, а тиме и утакмицу с другим, државним позориштима за субвенције. У више наврата бивало је угрожено и егзистенцијално.

У вредновању и осветљавању његовог делања и уметничких стремљења (чак и домета) у датом историјском оквиру, непристрасно и основно сведочанство јесте његов репертоар. Стога су реконструкција и анализа његовог репертоара полазиште сваког другог бављења њиме (изучавања и валоризовања), путовођа, али и „кроки“ његових уметничких (и друштвених) досега у одређеном времену.

Овде дат репертоар СНП доказ је и слика његовог доприноса нашој позоришној историји и традицији између два светска рата.

ОДАБРАНИ ИЗВОРИ И ЛИТЕРАТУРА

ИЗВОРИ

Архив Војводине – Фонд бр. 35, ДСНП

Записници седница Скупштине и Управног одбора ДСНП, акта, преписка
Архив Југославије – Фонд Министарства просвете КСХС, Уметничко одељење, сигнатура Фонда: АЈ, 66/У – 11

Одлуке и акта Министарства просвете Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, документи и преписка.

Архив Српског народног позоришта

Рукописне књиге: Јефтић, Павле, *Дневник њозоришних њпредсѝава од 1919–1961*; Малетин, Марко, *Суѝон Војвођанске њозоришне ѝтрадиције*; Разна документа из делатности ДСНП и СНП, записници, преписка, реферати, фотографије...

Позоришни музеј Војводине

Рукописне књиге: Веснић, Радослав, *Грађа за исѝорију Срѝскоѝ народноѝ њозоришѝа од 1919. до 1931*; Веснић, Радослав, *Позоришѝа у Војводини од авѝусѝа 1931. до аѝрила 1941*; Душановић, Станоје, *Ликови (1861-1961)*, Душановић, Станоје, *Хронике (1919–1941)*; Малетин, Марко, *Позоришно ѝшѝање у Дунавској бановини и ДСН Позоришѝе*; записници (са седница скупштина ДСНП, Управног и Надзорног одбора), разна акта ДСНП и СНП, преписка, програми прослава, плакати, фото-документација...

Рукописно одељење Матице српске

Записници и документа о раду ДСНП и СНП у међуратном периоду

ЛИТЕРАТУРА

- Влатковић, Драгољуб, *Нушић и Српско народно позоришће 1890–1980*, СНП, Нови Сад 1982.
- Волк, Петар, *Позоришни живој у Србији, 1835–1944*, Институт за позориште, филм и телевизију, Факултет драмских уметности, Музеј позоришне уметности Србије, Београд 1992.
- Г-а, *Зборник прилога историји југословенских позоришта*, Српско народно позориште, Нови Сад 1961.
- Г-а, *Сјоменица 1861–1921*, Друштво за Српско народно позориште, Нови Сад 1921.
- Г-а, *Сјоменица 1861–1961*, Српско народно позориште, Нови Сад 1961.
- Г-а, *Српско народно позоришће 1861–1981*, Војвођански музеј, Српско народно позориште, Нови Сад 1981.
- Г-а, *Српском народном позоришту 1861–1986*, Српско народно позориште, Нови Сад 1986.
- Грчић, Јован, *Српско народно позоришће*, Удружење глумаца СХС, Загреб 1922.
- Дотлић, Лука, *Из нашег позоришта сјароџ*, СНП, Нови Сад 1982.
- Јовановић, Зоран Т, *Народно позоришће Дунавске бановине (1936–1941)*, Музеј позоришне уметности Србије – Матица српска, Београд – Нови Сад 1996.
- Кириловић, Димитрије, *Српско народно позоришће*, Српска манастирска штампарија, Сремски Карловци 1931.
- Поповић, Влада, *Зайиси из позоришта*, СНП, Нови Сад 1982.
- Стојковић, Боривоје, *Историја српског позоришта од средњег века до модерног доба (драма и опере)*, Музеј позоришне уметности СР Србије, Београд 1979.
- Томандл, Миховил, *Српско позоришће у Војводини 1868–1919*, II, Матица српска, Нови Сад 1954.

ПЕРИОДИКА

- Српски лист, Застава, Дан, Јединство, Позоришће* (Нови Сад), *Нови Сад, Пасијирски глас*

СВЕСКЕ МАТИЦЕ СРПСКЕ

Серија уметности
Св. 14

За издавача
Доц. др Борђе Бурић
генерални секретар Матице српске

Лектор и коректор
Мирјана Зрнић

Технички уредник
Вукица Туцаков

Ликовно-графичко решење корица
Коле Ђиновић

Компјутерски слог
Владимир Ватић, ГРАФИТ, Нови Сад

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

7

СВЕСКЕ Матице српске : грађа и прилози за културу и друштвену историју. Серија уметности / уредник Мирослав Радоњић. – 1986, св. 1(3)– , – Нови Сад : Матица српска, 1986– . – Илустр. ; 24 cm

ISSN 0352-7727

COBISS.SR-ID 2858250

Штампа: Будућност, Нови Сад